

ØSTRE AGDER
BRANNVESEN

Beredskapsanalyse

2018

Innhold

1	Sammendrag	1
1.1	Kort utdrag av konklusjoner og funn i beredskapsanalysen	1
1.2	Liste over tiltak:	2
1.2.1	Funn gjennom analyse av 8 dimensjonerende hendelser	2
1.2.2	Funn gjennom analyse av andre beredskapsmessige forhold	3
1.2.3	Funn ved analyse av ØABVs tjenester og funksjoner	4
1.2.4	Funn ved analyse av ØABVs kapasiteter mtp ny teknologi og nye utfordringer	4
1.2.5	Funn ved analyse av interne utfordringer for ØABV	5
1.2.6	Funn ved analyse av ØABVs videre utvikling	5
2	Innledning	6
2.1	Bakgrunn	6
2.2	Begrensning	6
2.3	Historikk	7
3	Rammer for arbeidet	7
3.1	Vision og strategiske delmål	7
3.2	Mandat til beredskapsanalyse:	8
3.3	Planprosess videre	8
3.4	Lovkrav, forskriftskrav og beredskapsoppgaver	8
3.4.1	Brann- og eksplosjonsvernloven	8
3.4.2	Dimensjoneringsforskriften – krav til ROS	8
3.4.3	Krav til utrykningstider	9
3.4.4	Krav til øvelse og skape forutsetninger for å utføre jobben	9
3.4.5	Skogbrannberedskap	9
3.4.6	Andre styrende forskrifter	9
3.4.7	Arbeidsmiljøloven	10
4	Dagens beredskap i ØABV	10
4.1	Stasjonsvis oppsett av bemanning og utstyr	10
4.2	Visuell framstilling av bemanning og utstyr pr stasjon	12
4.3	Dagens organisering av ØABV sett opp mot nasjonale strategiske mål	15
4.3.1	Delmål 2 – Unngå tap av uerstattelige kulturhistoriske verdier	15
4.3.2	Delmål 3 – Unngå branner som lammer kritiske samfunnsfunksjoner	15
4.3.3	Delmål 4 – Styrket beredskap og håndteringsevne, for annet enn brann	15
5	8 dimensjonerende hendelser for ØABV	16
5.1	Bygningsbrann i tett, verneverdig trehusbebyggelse	16
5.2	Brann på et stort kjøpesenter i en av våre kommuner	17
5.3	Brann i truende rusmiljø	18
5.4	Brann på Sørlandet sykehus Arendal	18
5.5	Trafikkulykke med brann og kjemikalier i vegtunnel på ny E18	19
5.6	Togulykke med passasjertog	20
5.7	Drukning i elv	23
5.8	Ulykke til sjøs	25
6	Andre beredskapsmessige forhold	27
6.1.1	Dimensjonering av slagkraft og bemanning	27
6.1.2	Ambulerende risiko / redusert beredskap	29
6.1.3	Arbeidshygiene og krav til arbeidsmiljø	30
6.2	Objekter, områder og utrykningstider	30
6.2.1	Verneverdig og fredet bebyggelse	30
6.2.2	Objekter med behov for assistert rømning	30
6.2.3	Strøk med konsentrert og omfattende næringsdrift, o.l.	31
6.2.4	Avfallsanlegg	31

6.2.5	Tettsteder med krav til 20 minutters utrykningstid.....	32
6.2.6	Områder med lang innsatsvei (mer enn 30 minutters utrykningstid).....	32
6.3	Overnatningssteder.....	32
6.3.1	Hoteller / Moteller / Appartements.....	32
6.3.2	Turisthytter og aktivitetssenter.....	33
6.3.3	Campingplasser og feriesenter.....	33
6.4	Andre objekter av interesse.....	33
6.4.1	Særskilte brannobjekter.....	33
6.4.2	Objekter med direktevarsling til 110-sentralen.....	33
6.4.3	1880-bygårder.....	34
6.4.4	Storulykkebedrifter.....	35
6.4.5	Industrivernpliktige bedrifter.....	35
6.4.6	KIKS – Kritisk Infrastruktur og Kritiske Samfunnsfunksjoner.....	35
6.4.7	Risikogrupper med særlig fare for tap av liv ved brann.....	36
6.4.8	Store arrangementer.....	36
6.4.9	Beredskapsforebyggende arbeid (prosjektstilling i ØABV).....	37
6.5	Lange innsatsveier.....	37
6.5.1	Objekter med lang innsatsvei.....	37
6.5.2	Begrensninger i kapasitet på pusteluft.....	38
6.5.3	Slokkevann.....	38
6.6	Skogbrann.....	38
6.6.1	Skogbrannreserven.....	38
6.6.2	Sivilforsvaret.....	39
6.6.3	Heimevernet / Forsvaret.....	39
6.6.4	Skogbrannhelikopter og Lederstøtte.....	39
6.6.5	Transport-kapasiteter.....	39
6.6.6	ELS-stab.....	40
6.6.7	Samtidskonflikter.....	40
6.7	Materiell og logistikk.....	40
6.7.1	Driftssikkerhet.....	40
6.7.2	Reservekjøretøy.....	41
7	<u>Tjenester og funksjoner.....</u>	<u>41</u>
7.1	Røykdykkertjeneste i ØABV.....	41
7.2	Disponering av røykdykkerressurser.....	41
7.3	Høydeberedskap.....	42
7.4	Tankbiler / vannforsyning og slokkevann.....	42
7.5	Redningsdykkertjeneste.....	43
7.6	Redningsinnsats til sjøs/på havet – (RITS).....	43
7.7	Tauredningsgruppe – (TRG).....	43
7.8	Urban redning – (NORSAR).....	44
7.9	Jording av jernbanelinjen ved hendelser på jernbanen.....	44
7.10	PLIVO.....	44
7.11	Hjertestans.....	45
7.12	Restverdirendning – (RVR).....	45
7.13	Interkommunalt Utvalg mot Akutt forurensing – (IUA).....	46
7.14	CBRNe – (Innsats mot farlige stoffer).....	46
8	<u>Ny teknologi og nye utfordringer.....</u>	<u>48</u>
8.1	El-biler.....	48
8.2	Bygninger med alternative energikilder.....	48
8.3	Nytt fengsel.....	48
8.4	Utbygging av flyplass.....	48
9	<u>Utfordringer for brannvesenet.....</u>	<u>49</u>
9.1	Utnyttelse av hele brannvesenet som beredskapsressurs.....	49
9.2	Kvinner i brannvesenet.....	49
9.3	Kulturelt mangfold.....	50

9.4	Samfunnets krav til brannvesenet.....	50
9.5	Interne utfordringer	50
9.5.1	Ytre forhold som påvirker egen organisasjon (flom, brann, etc).....	50
9.5.2	Teknisk svikt som strøm eller systemutfall.....	51
9.5.3	Dødsfall eller alvorlig skade i tjeneste	51
9.5.4	Fysiske eller psykiske trusler mot egen organisasjon – fra kunder eller andre	52
9.5.5	Bemanningskrise / utholdenhet	52
9.5.6	Korrupsjon / utro tjener.....	52
9.5.7	Omdømmekrise.....	52
10	Utvikling av ØABV.....	53
10.1	Ledelse og organisering av brannvesenet	53
10.2	Operativ ledertrening.....	53
10.3	Personlig og faglig utvikling i ØABV.....	54
10.4	Øvelser deltid.....	54
10.5	Innsatsplaner	54
10.6	Ekstern kursvirksomhet i ØABV.....	54
10.7	Øvingsområde.....	55
10.5	Praksisbrannvesen for ny fagskole	56

1 Sammendrag

1.1 Kort utdrag av konklusjoner og funn i beredskapsanalysen

Samfunnet er i stadig endring. Dette gjelder også forventningene til hvilke oppgaver brannvesenet skal være i stand til å løse. ØABV har forsøkt å henge godt med i disse endringene, men det kan se ut til at flere tjenester og funksjoner ikke er godt nok implementert slik at organisasjonen er i stand til å håndtere hendelser i alle regionene de kan forventes å inntreffe. Det er således mange funn i analysen av funksjoner og tjenester som peker på sårbarheter og manglende håndteringsevne i flere av ØABVs kommuner. Samtidig har den saken flere sider. Dersom ny «Dokumentasjon om brannvesenet» (tidligere brannordning) legger opp til en utvidelse av tjenesteområder og tilgjengelig utstyr ved flere stasjoner i ØABV, vil det samtidig bety en kostnadsøkning ved hver enkelt stasjon for å kunne erverve og vedlikeholde ny kompetanse og ferdigheter i bruk av nytt utstyr. Dette vil således kreve behandling og vedtak i hvert enkelt kommunestyre / bystyre.

Det er også funn som peker på at det kan gjøres endringer i hvordan ØABV har organisert seg med plassering av brannstasjoner, hvordan disse er satt opp med bemanning og kompetanse, og hvordan stasjonene brukes. Dette er også endringer som vil kreve politiske vedtak i et par kommuner.

Noen funn i analysen peker også på at det kan være på tide å tenke nytt i flere sammenhenger og begynne å håndtere en del hendelser på en annen måte enn hva man historisk sett har gjort tidligere. Motivasjonen til dette er sammensatt, men handler primært om redusert risiko, mindre unødvendig belastning for hovedarbeidsgiver, raskere og mer riktig respons, samt bedre utnyttelse av skattebetalernes midler.

Det mest alvorlige funnet i ny ROS-analyse, som også påvirker beredskapsanalysen direkte, er et avvik fra dimensjonerende forskrift på utrykningstid til to store bofellesskap på Færvik og Saltrød. Dette avviket oppsto da brannstasjonen ble flyttet fra Parkveien til Stoa, men må like fullt løses snarlig! Dette avviket kan løses gjennom enten forebyggende eller beredskapsmessige tiltak. Begge de alternative tiltakene vil ha en viss kostnad for Arendal kommune, og det vil derfor være nødvendig med vedtak i Arendal bystyre for å avgjøre fremtidig løsning.

Noen funn peker på interne utfordringer ØABV bør sette mer fokus på i framtiden. Dette gjelder mange ulike områder – alt fra avsetting av tid og kvalifisert personell til å utføre prioriterte oppgaver, til mer omfattende utfordringer som å utarbeide en strategi for å oppnå en bedre kjønnsbalanse, samt et bredere kulturelt mangfold i brannvesenet. Utviklingspotensiale og framtidige muligheter blant annet i forbindelse med etableringen av ny fagskole for brannfolk er også berørt i analysen.

Alle foreslåtte tiltak listet nedenfor vil kreve videre oppfølging for å sikre en optimal utnyttelse av dagens beredskap, samt en utvikling av ØABVs brann- og ulykkesberedskap de neste årene som er i tråd med samfunnets forventninger til brannvesenet og de hendelser ØABV må forvente å kunne håndtere.

1.2 Liste over tiltak:

1.2.1 Funn gjennom analyse av 8 dimensjonerende hendelser

- 5.1 Områder med tett verneverdig trehusbebyggelse må kartlegges. De områdene som DSB har definert som verneverdig tett trehusbebyggelse (Risør, Lyngør, Tvedestrand, Tyholmen og Kolbjørnsvik) er kartlagt. Det foreligger bystyrevedtak fra Arendal kommune at også mindre områder med tett trehusbebyggelse skal kartlegges, først i Arendal, deretter i andre ØABV kommuner. Det må utarbeides innsats- /områdeplaner for kartlagte områder.
- 5.1 Brannvesenet har et samarbeid med Aust-Agder fylkeskommune om å kartlegge bygninger som er klassifisert som vernet eller fredet. I tillegg må det gjøres forebyggende tiltak i byggene for å hindre at slike bygg blir totalskadet i brann. Oversikten må gjøres kjent for beredskap. *(tilsvarer funn i kapittel 6.2.1)*. Deretter må det utarbeides innsatsplaner som må implementeres og øves
- 5.1 Vannvegger (*slanger med dyser*) må kjøpes inn til Arendal, Tvedestrand, Risør og Åmli *(Åmli jfr. funn i kapittel 6.3.3)*
- 5.1 Det bør etableres et mobilt skumdepot på en hensiktsmessig plass i ØABV's område ved behov for mye skumvæske
- 5.1 Det bør plasseres en fremskutt enhet i ØABV med følgende utstyr:
 - Skumsystem med lett «tørrskum» til å begrense med god kastelengde og god klebeevne
 - Slokkeverktøy til hulrom – skjæreslokker og vannvegg av ARMTEX med dyser *(jfr. funn i kapittel 5.1 og 5.2)*
- 5.3 Det må kjøpes inn tankbil til Gjerstad stasjon med min. 8000 liters vanntank
- 5.3 Samtlige mannskaper i ØABV bør ha gjennomført nettbasert opplæring i PLIVO-prosedyren og ha en årlig øvelse.
- 5.3 Det bør også kjøpes inn 4 stk. stikkvester (evt skuddsikre) til hver stasjon til egensikkerhet ved PLIVO-aksjoner
- 5.5 Det må kjøpes inn en mobil tunnelventilator (på tilhenger). Denne plasseres i Arendal der mannskaper gis nødvendig opplæring.
- 5.6 Det må etableres bedre transport-kapasiteter til hendelser i utmark ved Gjerstad, Vegårshei og Åmli stasjon. Frolands ATV bør derfor følge mannskapene i Froland. I tillegg bør det kjøpes inn ATV med tilhenger til Gjerstad, Vegårshei og Åmli med påfølgende opplæring og årlig øvelser.
- 5.6 Det må kjøpes inn egnet verktøy i Arendal, Gjerstad, Vegårshei og Åmli for å kunne skjære i aluminiumstruktur.
- 5.6 For å gi bedre informasjon og støtte til strategiske beslutninger, bør det kjøpes inn en forholdsvis enkel drone som med nødvendig opplæring og sertifisering.
- 5.7 Det må etableres overflateredningstjeneste (OFR) med nødvendig kompetanse og utstyr i Tvedestrand, Gjerstad og Vegårshei, det må settes av penger og tid til opplæring og øvelser.
- 5.7 Gjerstad, Vegårshei og Åmli stasjon må utstyres med gummibåt på tilhenger til OFR-tjenesten
- 5.7 ØABV har særskilt mye utmarksaktivitet på fjellet, og bør derfor utstyres med egnet snøscooter med slede. Snøscooter kan plasseres ved Åmli stasjon og kan sideforflyttes ved behov. Alternativt må ØABV gjøre gjensidige avtaler med instanser som i dag disponerer snøscooter, hvor materiellet gjøres beredskapsmessig tilgjengelig for brannvesenet (les; Norsk folkehjelp eller Politiet som eksempler).
- 5.8 Arendal bør utstyres med utrykningsklar redningsbåt med strategisk egnet båtplass på sjøen.. Båt må ha følgende kapasiteter:
 - Klatrenett eller leder til å kunne hente opp personer fra sjøen og VHF-radio
 - Fastmontert pumpe som gir minimum 1600 liter v/ 8 bars trykk
 - Kanner med skum (for saltvann) plassert i oppvarmet hytte

- Nødvendig slangemateriell og søkelykt
- Kapasitet til 8-10 personer
- Strategisk viktig som del av redningsdykkertjeneste.
- Fart (30 knop med mannskap og last)

For Tvedestrand og Risør er eksisterende pioneer multi ansett som tilstrekkelig, men fast plass på vannet sommerstid kan vurderes.

- 5.8 Nye båtførere ved nevnte stasjoner må gis nødvendig opplæring og båtførerbevis
- 5.8 Nye båtførere må også gjennomføre VHF-kurs for betjening av maritim VHF-radio

1.2.2 Funn gjennom analyse av andre beredskapsmessige forhold

- 6.1.1 Krav om sprinkling i forhold til innsatstid bør ikke være dimensjonerende for hvordan brannvesenets organiserer plassering av egne styrker men et krav til kommunen om å øke sikkerheten i objektet i forhold til nåværende situasjon.)
- 6.1.1 Ambulerende beredskap og vaktordning er anbefalt videreført som i dag med de utfordringer og styrker dette medfører.
- 6.1.2 Ordningen med å etablere vakt i de minste kommunene i ferier og høytider bør videreføres med en presisering 1 utrykningsleder + 1 sjåfør for å sikre disse funksjonene (økes med en mann på vakt i Vegårshei og Åmli).
- 6.1.2 Reduksjonen av reell beredskap samtidig med økt risiko i Arendal, Tvedestrand og Risør må utredes nærmere (vaktordningen ligger over forskriftkrav og må vurderes)
- 6.1.3 Det må være reservebekledning tilgjengelig for å kunne etablere felthygieneprosedyrer og ivareta fysisk arbeidsmiljø på arbeidsteder som ikke er tilrettelagt for et godt arbeidsmiljø
- 6.2.1 Beskrevet under 5.1
- 6.2.4 Det må etableres et høyere fokus på bruk av verneutstyr i etterslokking, og ved utvendige branner i avfallsanlegg, m.fl.
- 6.3.3 Beskrevet under 5.1
- 6.4.2 Eksisterende kontrakter for objekter med automatiske brannalarm tilkoblet 110-sentralen må revideres. I tillegg må det settes inn tiltak for å:
 - a) Redusere antall unødige brannalarmer som genererer utrykning fra ØABV
 - b) Redusere antall mannskaper som alarmeres
 - c) Kunne benytte mindre kjøretøy og færre mannskaper til slike oppdrag
- 6.4.3 ØABV bør ha en hulromslokker tilgjengelig; primært en type skjæreslokker. Denne bør plasseres på en fremskutt enhet sentralt i området
- 6.4.5 Det bør utarbeides prosedyrer i samarbeid med industrivernpliktige bedrifter, samt gjennomføre samhandlingsøvelser med industrivern
- 6.4.6 Kartlegge KIKS-objekter / funksjoner, og utarbeide nødvendig planverk
- 6.4.7 Gjøre vedtak om registrering som særskilt brannobjekt i kommunale boliger som benyttes til mennesker i risiko risikogrupperne med pålegg om branndeteksjon med direkte overføring til 110-sentralen
- 6.4.8 Det må videreføres fokus på beredskapsplaner med tanke på adkomst og kommunikasjonsmuligheter ved store arrangement i regionen
- 6.5.1 ØABV viderefører samarbeidet med lokale kraftstasjoner, samt gjennomfører samhandlingsøvelser med kjentmanns-røykdykkere.
- 6.6.1 Det kan etableres en skogbrannreserve i Arendal. Disse må øves på lik linje med øvrige skogbrannreserver. Det må også i større grad avklares hvilke roller skogbrannreserven har og hva den skal benyttes til?
- 6.6.5 Anskaffe ATV med tilhenger til Gjerstad, Vegårshei og Åmli.
- 6.6.7 Det må settes av mer tid å øve ELS-funksjonene slik at flere mannskaper kan fylle flere roller.

1.2.3 Funn ved analyse av ØABVs tjenester og funksjoner

- 7.3 Stigebil må anskaffes til Risør. Garasjering av denne er et poeng da det ikke pdd er plass i eksisterende brannstasjon til dette kjøretøyet
- 7.4 Gjerstad stasjon utstyres med tankbil med 8 - 10.000 liter vann som minimum
- 7.8 På sikt gjøre en vurdering av å etablere TRG-kompetanse på nivå 2 gjennom en regional gruppe fra ulike stasjoner i ØABV. Investering i nødvendig utstyr og nødvendig kompetanse til TRG nivå 2
- 7.11 Gjennomføre nettbasert PLIVO-opplæring for samtlige mannskaper som ikke tidligere har deltatt på øvelser
- 7.12 Det bør etableres rutiner for å respondere raskere – med mindre enheter og færre mannskaper på melding om hjertestans. Alle stasjoner i ØABV har kjøretøy som er mindre og raskere enn klassisk stor brannbil/mannskapsbil som kan benyttes til dette.

1.2.4 Funn ved analyse av ØABVs kapasiteter mtp ny teknologi og nye utfordringer

- 8.1 Det må gjennomføres tiltak for kompetansedeling i håndtering av brann i EI-bil (ligger i årshjul/planer)
- 8.2 Det må tas et initiativ for at ansatt(e) i ØABV fordyper seg i oppbygningen og farer ved brann i solcellepanel eller hus med solcellebasert energi
- 8.3 I forbindelse med åpning av nytt fengsel i Froland, må ØABVs innsatsmannskaper gjøre seg kjent med fengselets oppbygning og lage innsatsplaner for å håndtere evt. brann i fengselet. Det må også øves reellt i objektet sammen med fengselets kjentmenn
- 8.4 Det vil være behov for å videreføre samhandlingsøvelser med lokal beredskap på Gullknapp så snart denne er på plass

1.2.5 Funn ved analyse av interne utfordringer for ØABV

- 9.2 Det må utarbeides en strategi for å oppnå en bedre kjønnsbalanse i ØABV
- 9.3 Strategien må også omhandle rekruttering til et bredere kulturelt mangfold. Etablert tolketjeneste må også gjøres kjent blant utrykningsledere i hele ØABV
- 9.5.1 Det må etableres direkte varsling av brann og strømbrudd til 110-sentralen fra hver enkelt brannstasjon i ØABV
- 9.5.2 Stasjonenes besittelse av analoge radioer må kartlegges, og evt. suppleres. Deretter må samtlige radioer programmeres, og det må tegnes avtale mellom 110-sentralen og NRRL om reservesamband. Vedtatt nødprosedyre for bortfall av Ekom¹ i ØABV må så tilslutt implementeres i hele ØABV
- 9.5.2 Det må være planer for å kunne skaffe til veie diesel til reservenødsituasjoner
- 9.5.3 Det må lages retningslinjer for bruk av kollegastøtteordningen i ØABV. I tillegg bør det tas i bruk et system for dokumentasjon hver gang et lag utsettes for en belastende hendelse, slik at evt. utbrenthet kan underbygges som yrkesskade på et senere tidspunkt.
- 9.5.4 Det bør utarbeides og implementeres en HMS-prosedyre for håndtering av fysiske eller psykiske trusler mot enkeltpersoner eller brannvesenet som etat.
- 9.5.5 Fortsette med regelmessige ELS²-øvelser på tvers av brannvesen og med Sivilforsvar og andre for å sikre nødvendig kompetanse og bredde til å skape utholdenhet ved større eller langvarige hendelser
- 9.5.6 Ha fokus på å unngå å sette ansatte i en posisjon der det kan stilles spørsmål til integritet eller rettskaffenhet hos den enkelte

1.2.6 Funn ved analyse av ØABVs videre utvikling

- 10.2 Fokuserer på mer lik og enhetlig adferd gjennom innføring av 7-trinns modellen. Gjennom øving med konseptet «Operativ ledertrening» skal alle operative og strategiske ledere i organisasjonen øves og drilles til å opptre mer likt og forutsigbart.
- 10.6 Det bør opprettes en 2 årig prosjektstilling som kurskoordinator i ØABV til å etablere en profesjonell kurs-seksjon i ØABV. Stillingen må ta utgangspunkt i å være selvfinansierende–
- 10.4 Så snart ny «Dokumentasjon om brannvesenet» (gml. brannordning) er vedtatt i alle ØABVs eierkommuner, må hver enkelt deltidsstasjon utredes mtp behov for årlige øvelser sett opp mot de tjenester og funksjoner den enkelte stasjon skal ha. Evt. endringer må deretter gjøres gjeldende fra første påfølgende budsjettår, når de ulike budsjettpostene evt er vedtatt.
- 10.5 ØABV viderefører arbeid med innsatsplaner og områdeplaner. Det må avsettes nødvendig tid og kvalifisert personell til utarbeidelse av nødvendige planer. Planene må implementeres ved aktuelle stasjoner
- 10.6 Når ny Dokumentasjon for brannvesenet er vedtatt, må det utarbeides nye kompetanseplaner for alle ansatte basert på tjenester og funksjoner ved hver stasjon
- 10.7 Fortsette å utvikle øvingsområdet i Arendal til et regionalt kompetansesenter – både på tvers av kommunene i ØABV, andre brannvesen og andre samarbeidende etater
- 10.8 Jobbe for å at ØABV skal bli godkjent som praksisbrannvesen for den nye fagskolen. Dette inkluderer søknad om, samt ansettelse av fagskolekoordinator i 50 % stilling

¹ Ekom – elektronisk kommunikasjon (tele og internett)

² ELS – enhetlig ledelses system – mao øve stabsfunksjoner under innsats

2 Innledning

2.1 Bakgrunn

Forskrift om organisering og dimensjonering av brannvesenet § 5-1 stiller krav til enhver kommune om å ha beredskap for brann og ulykker som sikrer innsats i hele kommunen innenfor krav til gitte utrykningstider. Samme forskrift stiller også krav til nødvendig utrustning og kompetanse for å kunne håndtere de hendelsene som kan forventes å inntreffe.

Med ekstern fagstøtte og bred kommunal forankring ferdigstilte Østre Agder brannvesen (ØABV) i 2018 en omfattende ROS-analyse i tråd med kravet i Brann- og eksplosjonsvern-loven § 9, 2. avsnitt. Analysen gjennomgikk hele 49 hendelser/situasjoner som det er forventet at brannvesenet skal kunne håndtere. Deretter er det satt sammen 8 dimensjonerende hendelser som kan utfordre brannvesenets håndteringsevne. De 8 scenariene dekker tilsammen mange av de 49 opprinnelige hendelsene/situasjonene:

- I. Bygningsbrann i tett, verneverdig trehusbebyggelse
- II. Brann på kjøpesenter
- III. Brann i truende rusmiljø
- IV. Brann på sykehus
- V. Trafikkulykke med brann og farlige stoffer
- VI. Togulykke med redning
- VII. Drukning i elv
- VIII. Ulykke til sjøs

Dette er både store og krevende hendelser man må forvente kan inntreffe, og som brannvesenet derfor må være rustet og forberedt på å håndtere. Beredskapen i et område som Østre Agder Brannvesen har ansvar for, må dermed ha evne og kapasitet som samsvarer med de utfordringene som kan forventes. På bakgrunn av analysens konklusjoner vil plan for fremtidig organisering og dimensjonering av brann- og ulykkes-beredskapen i Østre Agder brannvesen fremkomme. Det kan være både organisatoriske tiltak eller tiltak i form av beredskapsmateriell og bemanning. Iverksettelsen av tiltak vil ha sammenheng med brannvesenets utviklingskapasitet, samt evt. kommunale vedtak og tildeling av budsjettmidler.

Beredskapsanalysen er utført av følgende gruppe:

- Dag Svindseth, Brannsjef ØABV
- Hans Henrik Bakke, Avdelingsleder beredskap
- Olav Hansen, Overbrannmester beredskap
- John Kristian Birkeland, Overbrannmester beredskap
- Jan Erik Øygarden, Prosjekt beredskapsforebyggende arbeid
- Rune Vårdal Paulsen, Avdelingsleder 110

2.2 Begrensning

110-sentralen er en avdeling i Østre Agder brannvesen. Samtidig er krav og driftsforutsetninger annerledes for sentralen i forhold til resten av brannvesenet. Driften er styrt av andre forskrifter og paragrafer, og har et interkommunalt tilsnitt med samarbeid med flere andre brannvesen på lik linje med ØABV. Sentralen er derfor ivaretatt gjennom egen ROS av 2014. Denne vil bli revidert selvstendig våren 2019. 110-sentralen behandles derfor ikke som del av dette arbeidet med ROS- og beredskapsanalyse.

2.3 Historikk

Østre Agder brannvesen ble stiftet i 2008. Brannvernssamarbeidet ble da utvidet fra Arendal, Tvedestrand og Froland til også å inkludere Risør, Gjerstad, Vegårshei og Åmli. Kun kort tid etter opprettelsen av det nye brannvern-samarbeidet, oppsto den største skogbrannen i Norge siden 1894 i Froland i 2008. I etterkant av denne hendelsen ble det fokus på samhandling for å bli ett brannvesen også på alle andre måter enn bare et felles navn.

Det er også flere hendelser utover Myklandsbrannen som har hatt direkte betydning for den videre utviklingen av ØABV. Eksemppler på dette er grunnstøtingen av Full city i 2009 og Godafoss i 2011. Det gav et økt fokus på oljevern, og i kjølvannet av hendelsen ble det investert i 4 stk Pioneer Multi båter med påhengsmotor på tilhenger. Disse ble plassert ut på Arendal, Tvedestrand, Risør og Grimstad (som del av IUA organiseringen) brannstasjon. På samme måte har flere hendelser hatt direkte betydning for utrustningen av brannvesenet i alle kommunene i ØABV.

3 Rammer for arbeidet

3.1 Vision og strategiske delmål

Østre Agder Brannvesen har en 0-visjon for omkomne i brann. Videre har regjeringen gjennom stortingsmelding nr.35 i 2010 - Brannsikkerhet, fastsatt 5 strategiske mål for arbeid med brannvern i Norge.. De 5 målene er listet opp i kursiv nedenfor, og kulepunktene er konkretisering på hvordan nasjonale mål vil bli førende for det videre arbeidet i ØABV.

1. **Færre omkomne og skadde i brann**

- Visjon – ingen omkomne i brann i ØABV
- Redusere liggedøgn på sykehus pga brannskader med 40% neste 5 år
(2019-2023 målt mot 2014-2018)

2. **Unngå tap av uerstattelige kulturhistoriske verdier**

- Ingen brannsikrede fredede enkeltbygninger skal bli totalskadet i brann
- I tett verneverdig trehusmiljøer skal ikke mer enn én bygning bli totalskadet i brann (dvs unngå spredning til større områdebrann)
- I kirkebygg skal det mest verdifulle inventar/relieffer kunne reddes ut hvis en totalbrann er uunngåelig

3. **Unngå branner som lammer kritiske samfunnsfunksjoner**

- Systematisk kartlegge og definere bygg og installasjoner som er samfunns-kritisk. Utføre forebyggende og beredskapsforebygging. Kulepunktene er eksempler på kritiske samfunnsfunksjoner, men lista er ikke uttømmende:
 - Forsyninger av mat og medisiner (Matvaregrossister, m.fl)
 - Ivaretagelse av behov for husly og varme (Agder energi / fjernvarmeanlegg)
 - Forsyning av energi (Agder Energi)
 - Forsyning av drivstoff
 - Tilgang på elektronisk kommunikasjon (Nødnettsendere, knutepunkter ift bredbånd, telesentraler)
 - Forsyninger av vann og avløpshåndtering (kommunenes VA-anlegg)
 - Fremkommelighet for personer og gods (flyplass, togledersentral, infrastruktur på vei og jernbanenett)
 - Oppfølging av sårbare grupper
 - Nødvendige helse- og omsorgstjenester (Planverk på sykehus / sykehjem / omsorgsbolig, m.m.)

-
- Nød- og redningstjeneste (*deriblant ØABVs brannstasjoner*)
 - Kommunens kriseledelse og krisehåndtering

4. Styrket beredskap og håndteringsevne, også for andre ulykker enn brann

- Redningsdykkertjeneste
- «Tung» bilberging/frigjøring
- Kjemikaliedykking/ Farlig stoff-hendelser/ Akutt forurensing
- ELS-kompetanse/utholdenhet til større og langvarige innsatser inntil 3 døgn
- Nye/ andre oppgaver på deltidsstasjoner

5. Mindre tap av materielle verdier

- Spredt beredskapsstyrke med utstyr, kompetanse og nok personell til å stoppe skadeutviklingen etter at vår innsats er etablert.

3.2 Mandat til beredskapsanalyse:

ØABV skal utarbeide en beredskapsanalyse på bakgrunn av risiko- og sårbarhetsanalysen (ROS-analysen) og forebyggendeanalysen. Beredskapsanalysen skal beskrive ØABVs håndteringsevne av belyst risiko i de 7 kommunene. Det er også en gjennomgang av utrustning, bemanning, kompetanse og organisering av ØABV. Avslutningsvis skal analysen identifisere hvilke endringer som bør foretas for å gi en antatt optimal beredskap mot kjent risiko og forventede hendelser i ansvarsområdet.

3.3 Planprosess videre

ROS-analysen, forebyggendeanalysen og beredskapsanalysen skal følges opp med nødvendig planverk for å sikre god håndtering av bestemte typer hendelser og viktige risikoobjekter.

Beredskapsanalysen skal blant annet brukes til:

- Dimensjonere den daglige beredskapen med mannskap og utstyr
- Dimensjonere og etablere den ekstraordinære beredskapen
- Bidra til å utvikle en tilfredsstillende brannordning
- Utvikle kompetanseplan for brannvesenet
- Utvikle og vedlikeholde øvingsplan for brannvesenet
- Utvikle en plan for anskaffelse og utskiftning av biler og utstyr
- Sikre sporbarhet og kunne dokumentere hva som er lagt til grunn i analysene
- Planene skal iverksettes, evalueres og ved behov endres i henhold til erfaringer

3.4 Lovkrav, forskriftskrav og beredskapsoppgaver

3.4.1 Brann- og eksplosjonsvernloven

Lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlige stoffer og om brannvesenets redningsoppgaver (Brann- og eksplosjonsvernloven) angir kommunenes plikter innen brannvern og beredskap. Brannvesenets primæroppgaver fremgår av lovens kapittel 3; Kommuners plikter og fullmakter; § 11 – Brannvesenets beredskapsoppgaver.

e) være innsatsstyrke ved brann

f) være innsatsstyrke ved andre akutte ulykker der det er bestemt med grunnlag i kommunens risiko- og sårbarhetsanalyse

g) etter anmodning yte innsats ved brann og ulykker i sjøområder innenfor eller utenfor den norske territorialgrensen

3.4.2 Dimensjoneringsforskriften – krav til ROS

Forskrift om organisering og dimensjonering av brannvesen (1995) er den mest sentrale forskriften som regulerer hvordan det ØABV skal bygge sin beredskapsorganisasjon. Den lister opp spesifikke

kompetansekrav, mannskaps- og materiellbehov, vaktordninger og organisering. Kommunene er pliktige til å oppfylle disse minimumskravene, men det skal ut fra en ROS-analyse vurderes om dette er tilstrekkelig, eller om forhold i kommunene tilsier at beredskapen må styrkes ut over dette. I henhold til § 9 i brann- og eksplosjonsvernloven skal alle kommuner etablere en risiko og sårbarhetsanalyse.

Kommunen skal gjennomføre en risiko- og sårbarhetsanalyse slik at brannvesenet blir best mulig tilpasset de oppgaver det kan bli stilt overfor. Kommunen skal evaluere hendelser for å sikre kontinuerlig læring og forbedring av det forebyggende og beredskapsmessige arbeidet.

3.4.3 Krav til utrykningstider

Et av de mest sentrale kravene som stilles til beredskap og innsats i Dimensjoneringsforskriften er kravet til utrykningstid i § 4-8:

Til tettbebyggelse med særlig fare for rask og omfattende brannspredning, sykehus/sykehjem med videre, strøk med konsentrert og omfattende næringsdrift, o.l., skal utrykningstiden ikke overstige 10 minutter. Utrykningstiden kan i særskilte tilfeller være lengre dersom det er gjennomført tiltak som kompenserer den økte risiko. Kommunen skal dokumentere hvordan dette er gjennomført. Utrykningstid i tettsteder for øvrig skal ikke overstige 20 minutter. Innsats utenfor tettsteder fordeles mellom styrkene i regionen, slik at fullstendig dekning sikres. Utrykningstiden i slike tilfeller bør ikke overstige 30 minutter.

3.4.4 Krav til øvelse og skape forutsetninger for å utføre jobben

I henhold til § 4-13 i samme forskrift, skal alt personell øves jevnt, slik at de er i stand til å håndtere de situasjoner de kan bli stilt ovenfor i brann- og ulykkestilfeller. Dette er også i tråd med Arbeidsmiljølovens § 3-2, avsnitt 1, bokstav a)

...at arbeidstaker gjøres kjent med ulykkes- og helsefarer som kan være forbundet med arbeidet, og at arbeidstaker får den opplæring, øvelse og instruksjon som er nødvendig

3.4.5 Skogbrannberedskap

Også skogbrann beskrives særskilt i Dimensjoneringsforskriften. I § 4-12 står det:

I områder hvor det er betydelig fare for brann i skog, skal brannsjefen i samråd med de lokale skogbruksmyndigheter organisere en særskilt reservestyrke for innsats ved slike branner. Slik reservestyrke skal øves for aktuelle oppgaver.

3.4.6 Andre styrende forskrifter

Det er også flere andre forskrifter som er styrende for ØABVs beredskapsvirksomhet. Det stilles krav til brann- og redningstjenesten i Forskrift om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff og Forskrift om håndtering av farlig stoff. Internkontrollforskriften gjelder for alle virksomheter, men er spesielt viktig for arbeid som utgjør en risiko for liv og helse. Videre stilles det krav til beredskap mot akutt forurensning i Forurensningsloven.

Bortsett fra kravene til bemanning, stiller lov og forskrift de samme kravene til beredskap i små og store kommuner. Det er ikke stilt forskriftkrav til dimensjonering av røykdykkerberedskap. Brannsjefen har likevel valgt å legge Røykdykkerveiledningen til grunn i ØABVs HMS-dokumentasjon om røykdykking. Den er således en del av ØABVs Internkontrollsystem og dermed førende for hvordan røykdykking skal foregå i ØABV – både med tanke på rutiner og utstyr.

3.4.7 Arbeidsmiljøloven

Brannslukking og redningsarbeid kan også være risikofylt for den enkelte, og det må tas hensyn til en rekke arbeidsmiljøfaktorer før, under og i etterkant av en innsats på et skadested. Arbeidsmiljøloven stiller krav til at arbeidstakerne tilbys:

...et arbeidsmiljø som gir grunnlag for en helsefremmende og meningsfylt arbeidssituasjon, som gir full trygghet mot fysiske og psykiske skadevirkninger, og med en velferdsmessig standard som til enhver tid er i samsvar med den teknologiske og sosiale utvikling i samfunnet. (AML § 3 -1,a)

Et brannsted er ikke en tilrettelagt arbeidsplass, og mannskapene vil derfor uunngåelig eksponeres for helse- og skaderisiko. Brannvesenet har gjennom nasjonale holdningskampanjer og kompetansehevende tiltak satt søkelyset på alternativ arbeidsmetodikk og taktiske valg som minimerer denne eksponeringen. ØABV må også ha et tilsvarende fokus i operative rutiner, holdning til verneutstyr og sørge for at dette etterleveres.

4 Dagens beredskap i ØABV

4.1 Stasjonsvis oppsett av bemanning og utstyr

Utrykningsstyrken i ØABV er idag fordelt på 8 stasjoner i våre 7 kommuner:

A1 – Moland stasjon (Arendal)

- Ingen fast rullerende vaktordning
- 2 mann på vakt i sommerferie/høytider
- 10 mannskaper-herav 7 røykdykkere
- Røykdykkertjeneste, men svak tilstedeværelse på Eydehavn på dagtid
- Frigjøringsverktøy for trafikkulykker/ ulykker
- Jernhest

A2 – Arendal stasjon

- Døgnekasernert vaktstyrke
- 4 vaktlag á 6 mannskaper (minimum = 5)
- Røykdykkertjeneste
- Frigjøringsverktøy for trafikkulykker/ ulykker
- Kjemikaliedykkertjeneste
- Redningsdykkertjeneste
- Høydeberedskap
- Jordingstjeneste for Bane NOR
- 6 Innsatsledere
- IUA Aust-Agder³ lager med mye spesialutstyr til oljevern
- ATV

A3 – Tvedestrand stasjon

- Deltidsansatte med dreiende 4-delt vaktordning
- 4 vaktlag á 4 mannskaper (minimum = 4)
- 4 Reservemanskaper / vikarer
- Røykdykkertjeneste
- Frigjøringsverktøy for trafikkulykker/ ulykker

³ IUA Aust-Agder dekker hele ØABV + Grimstad

A4 – Risør stasjon

- Dagtidskasernert vaktstyrke + deltidsansatte med dreiende 4-delt vaktordning
- 4 vaktlag á 4 mannskaper (minimum = 4)
- 4 Reservemanskaper / vikarer
- Røykdykkertjeneste
- Overflatereddere
- Frigjøringsverktøy for trafikkulykker/ ulykker

A5 – Gjerstad stasjon

- Ingen rullerende vaktordning
- 20 mannskaper
- Røykdykkertjeneste
- Frigjøringsverktøy for trafikkulykker/ ulykker

A6 – Vegårshei stasjon

- 1 Utrykningsleder på vakt (kombinert med teknisk vakt i kommunen)
- 20 mannskaper
- Røykdykkertjeneste
- Frigjøringsverktøy for trafikkulykker/ ulykker

A7 – Åmli stasjon

- 1 Utrykningsleder på vakt (kombinert med teknisk vakt i kommunen)
- 20 mannskaper
- Røykdykkertjeneste
- Overflatereddere
- Frigjøringsverktøy for trafikkulykker/ ulykker

A8 – Froland stasjon

- Ingen rullerende vaktordning
- 16 mannskaper
- ATV

De neste sidene er en visuell framstilling av fordelingen av utstyr og bemanning i ØABV. Forklaring på noen av figurene for bemanning vises her.

Innsatsleder	Brannmester / Utrykningsleder	Utrykningsleder	Brannkonstabel	Reserve / Mannskap utover minimumskrav
				

Figur: Tabellen nedenfor viser organisering pr. 1. Juni 2018.

4.2 Visuell framstilling av bemanning og utstyr pr stasjon

Ressursoversikt og bemanning

Operativ ledelse og beredskapsavdelingen

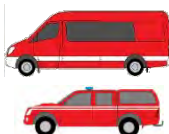
Mannskaper

Ressurser

Stasjon
A1
Moland

A11 Brannbil

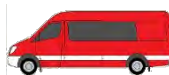

A15/A18 Personellflyttevogn (utstyr)

brannbil

A21 Brannbil
A91 Reserve

A22 Dykkerbil

A23 Lift

A24 Tankbil

Stasjon
A2
Arendal

Minimumsbemanning = 1 + 5

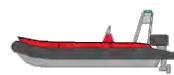
A25 Personellflyttevogn (utstyr)

A27 Redningsbil

A28 Personellflytter

A2BÅT..Båt med motor på tilhenger

A2ATV ATV m/henger på bilhenger

A2 Kjemikaliehenger

IUA Aust Agder – Båt m/ dobbel bunn

Mannskaper**Ressurser**

Stasjon
A3
Tvedestrand

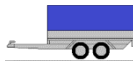
A31 Brannbil

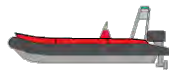
A34 Tankbil

A38 Personellflytter

Tilhenger med utstyr til innsats på Lyngør/Sandøya

A3BÅT – Båt på tilhenger

Stasjon
A4
Risør

A41 Brannbil

A44 Tankbil

A45 Personellflytter (utstyr)

A48 Personellflytter

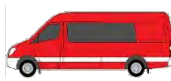

A4BÅT – Båt på tilhenger

Stasjon
A5
Gjerstad

A51 Brannbil

A55 Skogbrannbil

A58 Personellflytter

A5BÅT – Båt på tilhenger

Mannskaper

Ressurser

Stasjon
A6
Vegårshei

A61 Brannbil

A64 Tankbil

A68 Personellflytter

Stasjon
A7
Åmli

A71 Brannbil

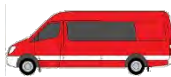
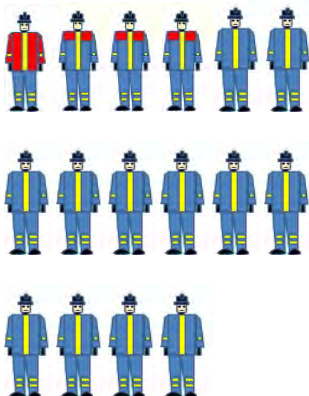

A74 Tankbil

A78 Personellflytter

Stasjon
A8
Froland

A81 Brannbil

A88 Personellflytter

ATV

4.3 Dagens organisering av ØABV sett opp mot nasjonale strategiske mål

4.3.1 Delmål 2 – Unngå tap av uerstattelige kulturhistoriske verdier

For å skape forutsetninger til å kunne oppnå disse delmålene, må ØABV kartlegge alle bygg som er fredet, områder med tett, verneverdig bebyggelse og verdifullt inventar i ulike kirkebygg i vårt ansvarsområde. Deretter må det lages innsatsplaner for enkeltobjekter og områdeplaner for større områder med verneverdig eller fredet bebyggelse, slik at innsatsmannskapene er best mulig forberedt, og man i forkant vurderer ressurs- og utstyrsbehov. Deler av dette er i dag kartlagt, men det er ikke laget planer som beskrevet, og da heller ikke øvet. Temaet er nærmere beskrevet under [kapittel 5.1](#) og [kapittel 6.2](#).

4.3.2 Delmål 3 – Unngå branner som lammer kritiske samfunnsfunksjoner

KIKS⁴ er en betegnelse på alle objekter eller funksjoner som er kritiske for at samfunnet skal fungere som vanlig. Slike objekter er blant satsingsområdene for brannvernarbeidet i Norge. ØABV har idag ingen særskilt oversikt over slike objekter eller funksjoner i eget område. Dette bør derfor fremkomme som et eget prosjekt i ØABV. Temaet er nærmere beskrevet under [kapittel 6.7.6](#) og [kapittel 7.5.2](#).

4.3.3 Delmål 4 – Styrket beredskap og håndteringsevne, for annet enn brann

De seneste årene har det vært markant utvikling i retning i at det har blitt færre branner og flere ulykker. Brannvesenets oppgaver har derfor endret seg fra å være primært innrettet mot brannslukking, til å inkludere stadig flere former for redning og andre oppgaver.

En slik utviklingen er krevende på flere områder. Investeringsbehovet er selvfølgelig en side av dette, mens behovet for å erverve og vedlikeholde kompetanse kanskje er det mest krevende. Etter hvert som oppgaveporteføljen øker, og mannskapenes kunnskap og kompetanse må utvides, øker også behovet for øvelser til å vedlikeholde ny kunnskap. Dette er beskrevet nærmere under [kapittel 8.4](#).

I tillegg håndterer brannvesenet en rekke små og store hendelser og tilleggsoppgaver som ikke er beskrevet som brannvesenets ansvarsområde i brannvernloven. Flere av disse gjennomgås under analysene av «8 dimensjonerende hendelser» i [kapittel 5](#) og under «Andre beredskapsmessige forhold» i [kapittel 6](#).

⁴ KIKS (kritisk infrastruktur kritisk sårbarhet)

5. 8 dimensjonerende hendelser for ØABV

5.1 Bygningsbrann i tett, verneverdig trehusbebyggelse

Brann oppstår i enebolig med spredning til 3 boliger. Fellesferie med mange båter og feriegjester i byen. Pålandsvind med frisk bris i kastene.

Ved brann i tett verneverdig trehusbebyggelse, er det svært stor risiko for at brannen vil smitte over til flere bygninger på grunn av sterk strålevarme. På et slikt skadested blir det fort kaotisk og adkomstveiene sperres raskt av med biler og slangeutlegg. Strålevarmen stiger med antall hus som brenner, og samtidig stiger faren for enda større brannspredning. Det vil ofte kreves enorme mengder vann for å skjerme bebyggelsen for varme og for å slokke selve brannen. Det kreves dermed planlegging for å sikre hensiktsmessig plassering av høyderedskap, samt plan for utplassering av pumper og biler for å sikre tilstrekkelig tilgang til slokkevann. Det må også planlegges med rask rekvirering av minst 2 tankbiler, samt støtte fra Sivilforsvaret til etablering av tilstrekkelig vannforsyning, kommandotelt, lys, varme, forsyninger) så snart en slik brann er bekreftet.

Arbeidet med en slik områdeplan må prioriteres for alle områdene med slik bebyggelse, samt for tilsvarende uthavner med vernet bebyggelse. Bruk av helikopter bør også innarbeides i disse planene. Tidskravet for iverksetting av innsats for områder med særskilt stor spredningsfare er i gjeldende forskrift satt til 10 min. I vår region er det flere områder med tett verneverdig trehusbebyggelse:

Reell innsatstid basert på gjennomsnittlig respons fra aktuell stasjon står i parentes.

- Arendal Tyholmen (6 min), Kolbjørnsvik (10 min), Merdø (8 + 10 min)⁵
- Tvedestrand Sentrum (8 min), Lyngør (24 min)⁶
- Risør Sentrum (6 min)

I tillegg finnes det også flere mindre samlinger med verneverdig eller fredet bebyggelse i ØABV:

- Arendal Barbu (6 min), Revesand (17 min), Bota (22 min fra Moland & 27 min fra Arendal), Strømsbuveien (6 min), Vrengen (6 min), Narestø (15 min fra Moland & 21 min fra Arendal), Torjusholmen (18 min), Sandvigen (13 min) og Håvet (5 min)
- Tvedestrand Nes Jernverk (15 min), Sandøya (18 min)⁷, Furøya (12 min)
- Gjerstad Eikelands verk (19 min)
- Froland Frolands Verk (13 min fra Froland & 14 min fra Arendal)

Flere av disse områdene klarer ikke ØABV å tilfredsstille forskriftskravet om 10 minutter innsatstid med dagens organisering. Eksempler på dette er Merdø og Lyngør som ikke har fast veiforbindelse, samt Revesand som ligger perifert fra våre stasjoner. I samarbeid med Riksantikvaren er det installert områdebrannvarslingsanlegg på Lyngør og Merdø med direkte varsling til 110-sentralen. Dette dekker nær alle boligene i områdene, og sikrer tidlig varsling av et branntilløp. Det er også etablert branndepót i hvert område, samt en ordning med frivillig personell (gjelder ikke Merdø) på stedet for å kunne påbegynne begrensnig av en brann. Disse ordningene anses å være funksjonelle og gode.

ØABV kan ikke iverksette noen innsats i disse områdene uten tilgang til båt for transport av personell og materiell. For Lyngør sin del, har ØABV en avtale med lokal skyssbåt om slik transport. Historisk sett stiller Skyssbåten alltid på Gjeving brygge innenfor 15 min. Ettersom mannskaper ved lokal stasjon selv bruker 24 minutter til Gjeving brygge, vurderes 15 minutter som akseptabel beredskap.

⁵ Utrykningstiden er til redningsskøyta på Havstad. Deretter kan det regnes 15 min. På lasting, transport og lossing. Dersom redningsskøyta ikke er inne, må egen båt kjøres ut fra stasjonen og sjøsettes før transport mot Merdø påbegynnes. Båten har begrensninger i antall mannskaper og mengde utstyr man får med seg.

⁶ Utrykningstiden er til Gjeving brygge. Deretter tilkommer transport i båt med tilsvarende begrensninger

⁷ Utrykningstiden er til Hagefjord brygge. Deretter tilkommer transport i båt med tilsvarende begrensninger

Når det gjelder Merdø, bruker styrken i Arendal 8 minutter til redningsskøyta base på Havstad. Imidlertid opererer dette fartøyet normalt over store områder langs kysten. På årsbasis ligger denne skøyta til kai 95% av tiden, mens tallene på sommerhalvåret trolig er noe lavere. Om skøyta ikke er inne, er da alternativet å hente båt på stasjon og sjøsette denne før transport kan påbegynnes. Dette vil ta ca. 20-25 minutter ekstra, og innsatstiden vil dermed trolig passere ½ time. ØABV bør derfor disponere egen båt med fastmontert pumpe og egen skumtank i Arendal som kan ligge på sjøen så stor del av året som mulig. Denne bør også rigges med relevant brann- og redningsmateriell slik at det spares inn til på å laste og losse båt ved hvert oppdrag.

ØABV har utfordrende områder med hensyn til adkomst med brannbil i den tette trehusbebyggelsen. Dette medfører ekstra tidsforbruk på tilrigging av slangeutlegg i et meget sårbart område med stor fare for brannspredning. Dette bør derfor kompenseres med å bygge opp en mindre fremskutt enhet med utstyr til å starte kjøling fra utsiden av bygningen, eller begrense spredning i påvente av ordinære slangeutlegg og røykdykkerinnsats. En liten enhet f.eks utstyrt med en skjæreslokke og vannvegg av ARMTEX med dyser ville løst denne utfordringen.

I gitte scenarie blåser det frisk pålandsvind. Det gjør at det ikke er særskilt fare for brannspredning til småbåthavna. Hadde derimot vindretningen vært annerledes, ville rask innsats med båt vært nødvendig for å trekke unna båter og begrense brannspredning i båthavna, samt iverksette effektiv skjerming og slukking fra sjøsiden.

ØABVs organisering gir stor tilgang til materiell og en stor styrke med kompetente mannskaper som kan kalles inn i løpet av 20-40 minutter. En slik sideforflytning av mannskaper og utstyr vil etterlate resten av regionen med en svært svekket beredskap, slik at en evt. samtidig hendelse vil bli både forsinket og svekket, både med tanke på tilgjengelig lokale mannskaper og materiell.

ØABV har idag imidlertid ikke spesialutstyr til å kunne håndtere så store, komplekse og krevende hendelser som beskrevet. Noen av manglene, som tilhengersprøyter og grovt slangemateriell, kan løses gjennom støtte fra Sivilforsvaret, mens andre mangler er materiell ØABV selv bør disponere. GAP-analysen viser følgende mangler:

- **Vannvegger (slanger med dyser)** – trolig den beste måte å beskytte nabobygg tett til stor varme på
- **Skum til økt slokkeeffekt.** ØABV har i dag kun 200 liter skumvæske i tillegg til en kanne á 25 liter pr. Brannbil. Det bør etableres et skumdepot (stor mobil skumtank) for å sikre tilgang til nok skumvæske som slokkemiddel. Plasseres hensiktsmessig i ØABV.
- **Skumsystem til å begrense spredningsfare.** En lett og «tørr» skumtype som har god kastelengde og som kleber seg fast til fasadene. ØABV har ingen slik skumsystemer i dag, men det bør kjøpes inn slikt utstyr som plasseres sentralt ØABV; f.eks i Tvedestrand
- **Slokkeverktøy til hulrom** kan være til stor hjelp for å komme til i gamle bygg med mye hulrom. Eksempler på dette kan være skjæreslokke eller slokkespyd. Disse har ulike egenskaper, og egner seg dermed til ulike situasjoner. ØABV har i dag slokkespyd på alle brannbiler, men ingen skjæreslokkere. Skjæreslokker er raskere i bruk enn slokkespyd.

5.2 Brann på et stort kjøpesenter i en av våre kommuner

Brann på et stort kjøpesenter med kraftig røykutvikling og flere personer det ikke er gjort rede for.

Størrelse og potensialet på en slik hendelse tilsier at det alarmeres 2 enheter, høyderedskap og innsatsleder til førsteinnsats. Tidskravet for iverksetting av innsats for et stort kjøpesenter er ifølge forskrift satt til 10 minutter. I vår region er det kun i Arendal og i Tvedestrand vi har slike objekter. Vår innsatstid til disse objektene er som følger:

- Arendal: Stoa Vest (4 min.), Harebakken senter (4 min.) og Amfi Arena senter (7 min.)
- Tvedestrand: Grisen storsenter (10 min.)

Når flere personer er savnet ved en brann i et stort bygg, vil det kreve en omfattende og langvarig

røykdykkerinnsats for å få søkt av hele bygget. Vår organisering gir god tilgang på nødvendige ressurser (materiell og personell) innenfor en akseptabel tidsramme. Det vil si støttestyrke på plass innen 20-30 minutter. En slik sideforflytning av mannskaper og utstyr vil etterlate resten av regionen med en svært svekket beredskap, slik at en evt. samtidig hendelse vil bli både forsinket og svekket, både med tanke på tilgjengelig lokale mannskaper og materiell. ØABV har et godt samarbeid med Sivilforsvaret som kan støtte med mannskaper og utstyr til å sikre vannforsyning, lys, varme, tilhengersprøyter, slangeutlegg, samt etablering av kommandotelt og forsyningstjeneste.

Ved brann på et stort kjøpesenter vil det være nødvendig å komme til en rekke hulrom og kanaler og trange steder. Til dette kreves det ofte spesialverktøy som f.eks. skjæreslukker eller slokkespyd. ØABV har slokkespyd på alle brannbiler, men ingen skjæreslukker. I beskrevet tilfelle ville en skjæreslukker være å foretrekke fordi den er raskere å flytte rundt i bygget, og kan benyttes av 1 person uten bistand med hulltaking, etc. Vannskadene på bygget blir også mindre enn ved bruk av slokkespyd, ettersom det brukes mindre mengder vann i mer finforstøvet form enn hva tilfellet er med slokkespyd. Det bør derfor anskaffes en skjæreslukker som et supplement av utstyr som plasseres i Tvedestrand.

5.3 Brann i truende rusmiljø

Bygningsbrann i rusbelastet bolig hvor innsatsen blir hindret pga trussel med øks. Det er bekreftet at han har skadet flere av personene i bygget, og politiet iverksetter PLIVO-prosedyre for livreddende innsats. Våre mannskaper må i aksjon for å nøytralisere gjerningsmannen og slukke brannen.

4 mannskaper kan iverksette innsats på bakgrunn av innledende meldinger, med primærfokus å få kontroll på gjerningsmannen. Deretter må evakuering bygget og brannslukking iverksettes. Avhengig av brannens kompleksitet og tilgjengelig slukkevann i området, kan det være nødvendig å utalarmere tankbil som en del av førsteutrykningen for å sikre tilstrekkelig slukkevann.

- ØABV har tankbil på følgende stasjoner: Arendal, Tvedestrand, Risør, Vegårshei og Åmli
- ØABV har ikke tankbil på følgende stasjoner: Moland, Gjerstad og Froland

PLIVO kom i 2016 inn som et nytt begrep for nødetatene. Det forventes nå at brannmannskaper skal gå inn i pågående livstruende situasjoner for å nøytralisere en gjerningsmann, og dermed berge liv i henhold til vedtatte rutiner. Det er imidlertid ikke gjennomført opplæring med samtlige mannskaper i ØABV – bare innsatsledere, utrykningsleder og heltidspersonell. Ettersom dette kan være oppdrag der ØABVs mannskaper kan bli truet på livet, bør samtlige mannskaper som minimum gjennomføre nettbasert opplæring i PLIVO prosedyren og ha en årlig øvelse med øvrige etater. I tillegg kjøpes det inn 4 stikk/skuddsikre vester til hver stasjon i på i ØABV slik at manskapene i førsteinnsatsen kan sikre seg så godt som mulig ved en PLIVO-hendelse.

5.4 Brann på Sørlandet sykehus Arendal

Brann på sykehuset i Arendal. Stor røykutvikling på sengepost 2C. Fullt belegg på posten. Sykehusfløy 2C er ikke sprinklet.

Ved brann på sykehuset må det tas høyde for at pasienter kan være avhengig av assistert rømning. På sykehuset vil det til enhver tid være vektere, portører og ansatte som ved en brann har som oppgave å evakuere berørt seksjon. Likevel kan røykutvikling gjøre at oppgaven ikke kan utføres uten åndedrettsvern. Det alarmeres derfor 2 enheter, høyderedskap og innsatsleder til førsteinnsats.

Tidskravet for iverksetting av innsats for sykehuset er ifølge forskrift satt til 10 min. I vår region ligger er det kun sykehus i Arendal. Vår innsatstid til sykehuset er normalt 5-6 minutter, og vurderes som akseptabel beredskap.

En røykdykkerinnsats på sykehuset kan bli omfattende. Vår organisering tilsier at vi har god tilgang på nødvendige ressurser (materiell og personell) innenfor en akseptabel tidsramme. En sideforflytning av mannskaper og utstyr kan etterlate resten av regionen med en noe svekket beredskap, slik at en evt. samtidig hendelse kan bli både forsinket og svekket, både med tanke på tilgjengelig lokale mannskaper og materiell. ØABV vurderes å være i stand til å håndtere en slik hendelse på sykehuset med tilgjengelige ressurser, personell og utstyr.

5.5 Trafikkulykke med brann og kjemikalier i vegtunnel på ny E18

Trafikkulykke med buss mot tankbil inne i en tunnel. Brann med lang innsatsvei. Kjemikalielekkasje, omfattende personskader.

Trafikkulykke i tunnel kan være redningsteknisk krevende, og det må derfor alarmeres ressurser fra hver side av tunnelen for å sikre tilgjengelighet til skadestedet. I tunneler på 4 felts motorvei er det to parallelle tunneler i hver sin retning med tverrslag mellom for hver 100 meter. Det gjør at brannbiler og tankbiler kommer svært nær skadestedet, og samtidig stå i trygt miljø i parallelt tunnelløp. Det sikrer også relativt kort rømningsvei for alle som er i stand til å gå selv.

Brannen i tunnelen må slokkes for å unngå at situasjonen kommer ut av kontroll. For å sikre tilstrekkelig slokkevann og skum i en tunnel (*ikke innlagt vannledning*), alarmeres også 2 tankbiler som del av førsteinnsatsen. Brannen slås ned med vann og skum for å sikre skadestedet mot at brannen blusser opp igjen under innsatsen. Kjemikalietrusselen må også håndteres raskt, og det vil være viktig å styre en evt. giftig gassky bort fra tilskadekomne i bussen. De kan til en viss grad skjermes ved bruk av spredt vannstråle, men for å sikre at ikke gasskyen kommer tilbake via turbulente luftstrømmer i tunnelen, må luftstrømmen kontrolleres. De nye veitunnelene mellom Arendal og Tvedestrand har ikke innebygget ventilasjon. Ventilasjonsstyring må da medbringes i form av en mobil tunnelventilator. ØABV har i dag ikke slikt utstyr. Den nærmeste befinner seg i Flekkefjord – 2 ½ time.

Ut fra dagens organisering er ØABV underdimensjonert med tanke på antall kjemikalieverndrakter og kjemikaliedykkere. Det er god kjemikalievernkompetanse på Arendal stasjon, men vaktlaget kan være på minimum som er 1 utrykningsleder + 4 mannskaper. Gjennom dagens innkallingsordning økes sannsynligheten for å stille med tilstrekkelig kapasitet på kjemikaliedykking, men det kan ikke garanteres. For å få ut alle nødvendige ressurser til beskrevet førsteinnsats, kreves minimum et vaktlag på utrykningsleder + 5 mannskaper i Arendal, og minst 4 mannskaper fra en annen stasjon. Fullt bemannet er Arendal 6 mann pr vaktlag, men 70 % av årets vakter er vaktlagene i henhold til vedtatt brannordning; utrykningsleder + 4 mannskaper.

Innsats mot farlige stoffer krever samtidig så mye vedlikehold av kompetanse og ferdigheter for å holde et nivå som ivaretar innsatspersonellets egensikkerhet, at dette ikke kan legges til deltid. Derfor er denne kompetansen i dag kun tillagt mannskapene ved Arendal stasjon til tross for at bemanningen ikke helt er i samsvar med behovet ved slike hendelser. Tidligere hadde også Grimstad brannvesen slik kompetanse og utstyr, men fra 2017 har denne kapasiteten ikke lenger vært operativ. Dette svekker også kjemikaliedykkerkapasiteten ytterligere. Med mindre det er fullt vaktlag på jobb i Arendal, vil ØABV idag ikke være i stand til å håndtere en hendelse med kjemikalier optimalt. Denne utfordringen kan løses ved dagens innkallingsordning ved Arendals stasjon.

Med 2 mannskapsbiler og 1 tungredningsbil på stedet vurderes det å være tilstrekkelig med frigjøringsverktøy for å kunne gjennomføre en effektiv redningstjeneste. Det vil likevel være krevende å få brakt alle pasienter ut av berørt tunnel, og over i sikker sone. ØABVs organisering sikrer god tilgang til nødvendig personell til å utføre denne oppgaven, men det kan forventes å gå omkring 20 minutter før disse kan settes i innsats.

I 2019 åpner 4 nye veitunneler på firefelts motorvei på ny E18 mellom Arendal og Tvedestrand:

- Fløyheia ved Rømyr i Tvedestrand (ca.600 m) - (11 min.)
- Trælfjell i Moland i Arendal (ca.200m) - (ukjent utrykningstid)
- Hesthagfjell i Moland i Arendal (ca.650m) - (ukjent utrykningstid)
- Torsbuåsen ved Harebakken i Arendal (ca.780m) - (4 min.)

I tillegg finnes følgende veitunneler i regionen med kun ett tunnellopp:

- Blødekjær tunnelen under Fløyheia i Arendal (922m med 4 innslag) - (5 min.)
- Hafstad tunnelen på FV410 i Arendal (435m) - (8 min.)
- Østerå tunnelen på FV411 i Tvedestrand (270m) - (10 min.)
- Sørlandsporten på E18, Vinterkjær i Risør (115m) - (16 min.)
- Brurås tunnelen på E18, Vinterkjær i Risør (176m) - (16 min.)

Ettersom de fleste av disse tunnelene er relativt korte, er utfordringen mindre enn tilsvarende lange tunneler. Samtidig skal det legges til at det her ikke er mulig å etablere innsats i parallelt tunnellopp. Det gjør det enda viktigere å sette innsats fra begge sider av tunnelene. I tillegg blir både innsatsvei og rømningsvei så lange at det kan være kritisk å ha mulighet til å kontrollere ventilasjon av tunnelloppene. Blødekjær tunnelen har montert turbinvifter som kan styres ved behov, mens øvrige tunneler ikke har noen form for ventilasjon utover normal termikk

5.6 Togulykke med passasjertog

Avsporing på Arendalsbanen. Passasjertog utfør skrent som kreer sikring i bratt lende, og mobilt redningsverktøy.

En togulykke som beskrevet vil kreve store mannskapsressurser – litt avhengig av type tog og antall ansatte og passasjerer på toget. Det vil derfor bli alarmert 1 brannbil og tungredningsbil fra Arendal, i tillegg til 1 lokal brannbil basert på nærmeste ressurs og innsatsleder til førsteinnsats. Ved en togavsporing må behovet for jording avklares før det iverksettes noen innsats på stedet. Mannskaper fra Arendal har kompetanse og utstyr til å utføre jording. Ingen av de andre berørte kommunene i ØABV har idag jordingskompetanse eller utstyr. For å **unngå** at lokale mannskaper i verste fall må vente i 45-50 minutter på å iverksette livreddende innsats, er det gjort avtale med NLA om helikoptertransport av 2 mannskaper fra Arendal med jordingsutstyr. Det kan da forventes at jording trolig kan utføres omtrent samtidig med at lokale mannskaper ankommer skadestedet.

ØABV har 2 jernbanestrekninger som går gjennom regionen:

- **Sørlandsbanen** går gjennom kommunene: Gjerstad, Vegårshei, Åmli og Froland
- **Arendalsbanen** går gjennom kommunene: Arendal, Froland og Åmli

En kartlegging av krysningspunkter mellom vei og jernbane i ØABVs område, viser at det ikke er langt mellom disse (se nedenfor). Nærmeste stasjon har en innsatstid på gjennomsnittlig 14 minutter til disse

krysningspunktene langs Arendalsbanen, mens innsatstiden i gjennomsnitt er 16 minutter langs Sørlandsbanen. Ut fra oversikten over krysningspunkter ser man at ØABVs angrepsvei på en slik hendelse kan variere fra 400-500 meter til 4-5 km. Med slike avstander er det påkrevet å organisere transport fra krysnings-

punkt, inn til skadestedet. BaneNOR har beredskapsmateriell, som kan rekvireres via togledersentralen til slike situasjoner, men kan ikke forventes på stedet før etter 2-4 timer. Derfor må ØABV selv være i stand til å organisere transport av eget personell og eget utstyr inn til stedet med terrenggående kjøretøy (ATV med tilhenger) langs jernbanelinja. I ØABV har Arendal og Froland stasjon ATV med tilhenger.

Gjerstad, Vegårshei og Åmli har ikke tilgang til ATV, og er derfor ikke i stand til å organisere transport før ATV bringes ut fra Arendal eller Froland. Dette kan skape en forsinkelse i den livreddende innsatsen på opp mot 45-50 minutter.

Toget er beskrevet å ha falt utfor en skrent. Det kan tilsi at det er behov for tauredningskompetanse for egensikring av brannmannskaper (nivå 1), og for å hente ut forulykkede fra skadestedet (nivå 2). ØABV har kompetanse på fallsikring i Arendal, men har pr dags dato ikke kompetanse og utstyr til å håndtere tauredning på nivå 1 eller nivå 2 ved noen stasjoner. Dette er imidlertid en kompetanse som krever svært mye egeninteresse og egentrening, og som derfor vil være meget krevende å tilegne og opprettholde for den enkelte.

En større togulykke i et vanskelig tilgjengelig område, vil kreve tilgang til lett bærbart frigjøringsverktøy. ØABV har i dag batteridrevet verktøy i Risør, Froland og Vegårshei, mens øvrige stasjoner kun har tyngre enheter som er avhengig av både hydraulisk aggregat og strømaggregat. Disse er ikke egnet til hendelser i vanskelig tilgjengelig terreng. Det kreves også egnet verktøy for å skjære i aluminiumsstruktur i toget. Dette er et frigjøringsverktøy som først blir tatt i bruk når redningsmannskapene har nådd helt fram til togvraket med eget utstyr, og er derfor ikke en del av den første innsatsen. Tidsforsinkelsen vil ikke være tilsvarende kritisk som evnen til å transportere personell og utstyr. Kun 1 tilgjengelig kutter vil derimot være begrensende for effektiv frigjøring.

En togulykke vil skape et stort og uoversiktlig skadested. I aktuelt scenario kan det ikke brukes kapasitet på å frakte skadestedsledelse ned skrent og helt inn i området. Det vil derfor være en enorm hjelp for å forstå skadebildet at innsatsledere har tilgang på reelle bilder / film fra stedet. I dag har ØABV ingen drone, egnet drone må anskaffes.

Krysningspunkt vei / jernbane

Nedenforstående er en kartlegging av alle krysningspunkt mellom vei og jernbanelinje. Det er ikke kvalitetssikret at hvert krysningspunkt er mulig å benytte som aksesspunkt til jernbanelinjen, men det gir en indikasjon på hvor lang angrepsvei som må påregnes.

Arendalsbanen

(Åmli – Arendal)

<u>Lokasjon/Adresse</u>	<u>Km merke jernbane</u>	<u>Nærmeste ressurs</u>	<u>Forklaring stasjons-nr.</u>
Nelaug	km merke 281	A7 = 21 min	A2 = Arendal stasjon
Flaten	km merke 285 - 286	A7 = 25 min	A5 = Åmli stasjon
Kilan	km merke 287 - 288	A2 = 27 min	A6 = Vegårshei stasjon
Haugsjå	km merke 289	A2 = 24 min	A7 = Åmli stasjon
Bøylefoss	km merke 290 - 291	A2 = 20 min	A8 = Froland stasjon
Bøylestad stasjon	km merke 293 - 294	A2 = 19 min	
Eivindstad veien	km merke 295 - 296	A8 = 14 min	
Eivindstad veien 315	km merke 297 - 298	A8 = 13 min	

Lokasjon/Adresse

Km merke jernbane

Nærmeste ressurs

Froland stasjon	km merke 299 - 300	A8 = 11min
Froland kirke	km merke 300	A8 = 10 min
Hurvenes 24	km merke 301 - 302	A2 = 11 min
Bøylestad veien 19	km merke 302 - 303	A2 = 9 min
Messel veien 48	km merke 303 - 304	A2 = 10 min
Messel veien 180	km merke 304 - 305	A2 = 11 min
Messel veien 312	km merke 306	A2 = 11 min
Rise stasjon	km merke 307 - 308	A2 = 10 min
Rise veien 181	km merke 309 - 310	A2 = 7,5 min
Bråstadlina 220	km merke 312	A2 = 6 min
Bråstadlina 187	km merke 312 - 313	A2 = 6 min
Sagvannsveien 36	km merke 314	A2 = 3,5 min
Arendalsbanen	33 km lengde	13,5 min i gjennomsnitt til krysningspunkt

Sørlandsbanen (Gjerstad – Froland)		
Lokasjon/Adresse	Km merke jernbane	Nærmeste ressurs
Tjennstranda	km merke 233	A5 = 6 min
Akland	km merke 233 - 234	A5 = 7 min
Høstfet	km merke 234 - 235	A5 = 7,5 min
Klokkargården 15	km merke 235 - 236	A5 = 6 min
Gjerstad stasjon	km merke 237	A5 = 6 min
Gjerstad veien 990	km merke 238 - 239	A5 = 8 min
Byholt	km merke 240	A5 = 9 min
Foneveien 58	km merke 241	A5 = 11 min
Gryting veien 178	km merke 243	A5 = 14 min
Gryting veien 238	km merke 243 - 244	A5 = 14 min
Tjennmyra	km merke 244	A5 = 15 min
Skorstøl veien 327	km merke 249	A5 = 24 min
Nautbrua	km merke 251	A6 = 17,5 min
Liaveien 405	km merke 255	A6 = 10 min
Presteveien 1420	km merke 258 - 259	A6 = 10 min
Ålkarhølen	km merke 260 - 261	A6 = 8,5 min
Vegårshei stasjon	km merke 261 - 262	A6 = 7,5 min
Etterstølveien 160	km merke 263	A6 = 8,5 min
Ettevann	km merke 264 - 265	A6 = 9,5 min
Dalshov	km merke 266 - 267	A6 = 11 min
Espelandsveien 420	km merke 268 - 269	A6 = 13 min
Ormshammerveien 84	km merke 271	A6 = 18,5 min
Selåsvatn stasjon	km merke 272 - 273	A6 = 19 min
Grimeland	km merke 274 - 275	A7 = 21 min
Majorbrua	km merke 278	A7 = 23,5 min
Vimme	km merke 279	A7 = 22 min
Nelaug stasjon	km merke 281 - 282	A7 = 21 min
Moripen	km merke 285	A8 = 25 min
Heldalsmo	km merke 289	A8 = 24 min
Nedre fisketjønn	km merke 292	A8 = 30 min
Åsvang	km merke 293	A8 = 29 min
Fivedalstunellen	km merke 294 - 295	A8 = 29,5 min
Hynnekleiv stasjon	km merke 297 - 298	A7 = 26,5 min
Sørlandsbanen	65 km lengde	15,5 min i gjennomsnitt til krysningspunkt

5.7 Drukning i elv

Person savnet i elv under padletur. 2 km fra bilvei – ikke flyvær

En potensiell drukning 2 km fra bilvei, vil være utfordrende. Dersom det ikke er flyvær, forsinkes utrykningstiden vesentlig fordi dykkerne ikke vil ha direkte tilgang til ulykkesstedet. De må rykke ut fra Arendal stasjon med dykkerbil, og deretter ta seg inn til nødstilte 2 km uten å kunne benytte bil. En slik avstand kan ikke dykkerne forsere til fots med alt nødvendig utstyr, og det må derfor organiseres alternativ transport denne siste etappen. I noen tilfeller kan det være hensiktsmessig å benytte båt fra egnet sted, dersom elven tillater det. Mens i andre tilfeller er det mer hensiktsmessig å benytte ATV eller snøscooter vinterstid med tilhenger/slede for å komme fram til ulykkesstedet.

Dersom ulykken er i en elv innenfor Arendals nærområde, kan Arendal supplere egne dykkere med båt på tilhenger eller ATV på tilhenger – avhengig av hva som egner seg best i den aktuelle hendelsen. Dersom ulykken skjer i andre områder i regionen, vil det forsinke innsatsen dersom mannskapene må vente på transportmiddel til den siste etappen til mannskaper kommer fra Arendal med dette.

Når en ulykke skjer langt unna tilgjengelige dykkere, vil det alarmeres lokale overflatereddere som en del av førsteutrykningen. De vil ha kortere responstid, og kan ta seg ut på svak is eller gjøre overflatesøk på grunt vann, og forestå redning så sant forulykkede ikke er borte under is eller har gått under på dypere vann enn to-tre meter. Også overflatereddere vil være avhengig av transportbistand fra bilvei og fram til ulykkesstedet. Selv om vi har lokale brannstasjoner i alle kommuner i ØABV, finnes det ikke kompetanse og utstyr ved alle stasjoner til å kunne bistå med overflateredning. Slikt utstyr er fordelt på følgende måte:

Stasjon	Overflatereddere/ Redningsdykkere	Båt på tilhenger	ATV på tilhenger
Moland	-	-	-
Arendal	OFR / RD	BÅT	X
Tvedestrand	-	BÅT	-
Risør	OFR	BÅT	-
Gjerstad	-	-	-
Vegårshei	-	-	-
Åmli	OFR	-	-
Froland	-	-	X

Som tabellen viser er det kun et fåtall av stasjoner som har enten dykkere eller overflatereddere. Båt eller ATV på tilhenger er heller ikke en utbredt ressurs i ØABV. På generelt grunnlag kan man si at utstyr og kompetanse til overflateredning, samt egnet båt til slike aksjoner burde finnes på enhver brannstasjon. For ØABV sin del knyttes følgende vurdering:

- Moland er en støttestasjon til Arendal, og dekkes av dykkeren herfra innenfor akseptabel tid
- Arendal har nødvendig utstyr og kompetanse til redning på flatt vann.
- Tvedestrand har en tilsvarende båt som Risør og Arendal som ligger på sjøen i sommerhalvåret, men har hverken utstyr eller kompetanse til å forestå slike aksjoner. Arendal som er nærmeste stasjon som kan bistå, har ca 30 minutters utrykningstid til Tvedestrand sentrum, i tillegg til klargjøring før innsats. Dette anses som uakseptabel lang ventetid, og det må derfor etableres overflateredningstjeneste i Tvedestrand. ATV vurderes ikke som kritisk for håndtering av en slik hendelse i Tvedestrand
- Risør har nødvendig utstyr og kompetanse. ATV vurderes ikke som kritisk for håndtering av en slik hendelse i Risør

- Gjerstad stasjon har ikke utstyr eller kompetanse som overflatereddere. De har en båt, men denne egner seg ikke til å håndtere slike aksjoner. Risør som er nærmeste stasjon som kan bistå, har ca 30 minutters utrykningstid, i tillegg til klargjøring før innsats til sentrum i Gjerstad. Dette anses som uakseptabel lang ventetid, og det må derfor etableres overflateredningstjeneste i Gjerstad. Med tanke på Gjerstadvannet og tiliggende vann, må Gjerstad også utrustes med en lett gummibåt på tilhenger som lett kan sjøsettes – også uten særskilt rampe. Ettersom Gjerstad kommune også har omfattende vassdrag med en rekke mindre elver som strekker seg gjennom store områder med ulendt terreng, vil en ATV være mer hensiktsmessig enn båt for å håndtere drukning i elv langt fra kjørbær vei. Gjerstad må således utrustes med ATV for å kunne frakte overflatereddere, utstyr og øvrig mannskap ved en hendelse som beskrevet
- Vegårshei har heller ikke utstyr eller kompetanse som overflatereddere. Risør som er nærmeste stasjon som kan bistå, har ca 30 minutters utrykningstid, i tillegg til klargjøring før innsats til Myra. Det er ikke akseptabel beredskap for håndtering av en slik hendelse. Overflateredningskompetanse må derfor også etableres på Vegårshei stasjon. Pga kommunens mange vann, må Vegårshei også utrustes med en lett gummibåt på tilhenger som lett kan sjøsettes – også uten særskilt rampe. Mange av de nevnte vannene ligger langt fra bilvei, og ATV på tilhenger er derfor nødvendig for å kunne håndtere iverksette en effektiv overflateredningsinnsats.
- Åmli har kompetanse og utstyr til overflateredningstjeneste, men har ingen båt til å bistå ved slike aksjoner. Nidelva renner mange km gjennom Åmli kommune. Nesten hele strekningen fra Telemarksgrensa til Froland følges den tett av bilvei. Det gjør det enkelt å benytte båt som støtte ved overflateredningstjeneste. Dette bør være en lett gummibåt som lett kan sjøsettes uten særskilt rampe. Åmli har også svært mange km med mindre elver som strekker seg over store områder gjennom mer «utilgjengelig» terreng. Sommer og vintertid er terreng-gående kjøretøy som ATV eller snøscooter særdeles effektive hjelpemidler.
- Froland har ikke nødvendig utstyr eller kompetanse. Gitt kommunens beliggenhet og utforming, håndteres slike hendelser av overflatereddere eller dykkere fra Arendal eller overflatereddere fra Åmli uten noe tidstap. Dersom Åmli utrustes som beskrevet, vil også beredskapen i Froland vurderes som tilstrekkelig

Vi utdanner idag overflatereddere på et nivå høyere enn kapasiteten. Dvs utdanning i elv og løse oppdrag på flatt vann (også i elv hvor dette er mulig) Skal vi heve kompleksiteten på redningsoppdrag, så krever det mer øvingstid og midler.

5.8 Ulykke til sjøs

Brann i større lystbåt med utslipp av olje / diesel / kjemikalier. Stor røykutvikling. Personer i vannet.

Kystlinjen i ØABV strekker seg gjennom kommunene Arendal, Tvedestrand og Risør. Beskrevet hendelse er svært kompleks med fordi den har flere ulike momenter som må håndteres mer eller mindre samtidig. Håndtering av en slik situasjon avhenger derfor av tilgang til flere kritiske ressurser. For å håndtere beskrevet hendelse samlet, eller de mest krevende hver for seg, er det nødvendig med tilgang til båt med følgende kapasiteter:

- Utrykningsklar på sjøen
- Klatrenett eller leder til å kunne hente opp personer fra sjøen
- Fastmontert pumpe som gir minimum 1600 liter v/ 8 bars trykk
- Kanner med skum (for saltvann) plassert i oppvarmet hytte
- Nødvendig slangemateriell og søkelykt
- Kapasitet til 14-15 personer (8-10 personer)
- Fart – min. 30 knop med last
- Vannkanon
- VHF/Radar/ekkolodd/kart-plotter/nødnett
- Kahytt med oppvarmingsmuligheter for mannskaper
- Stabil arbeidsplattform
- Automatisk ankervinsj

ØABV har ingen båt med slike kapasiteter. ØABV er således ikke i stand til å håndtere et slikt scenarie i noen av de 3 kommunene uten betydelig bistand.

Arendal

ØABV har et meget godt samarbeid med Redningsskøyta i Arendal. Men fartøyet opererer normalt over et stort område langs kysten, og kan ikke garanteres til å bistå. Redningsselskapets (RS) egen statistikk tilsier at skøyta ligger til kai 95 % av tiden gjennom hele året. Da må det legges til at 80 % av deres oppdrag foregår i sommerperioden når aktiviteten på sjøen er størst. Tilgjengeligheten på sommerhalvåret er altså ikke så stor som det kan høres ut til.

1. Hovedredningssentralen har førsteprioritet til skøyta ved meldinger om nød
2. RS har inngått avtale med helsevesenet om pasienttransport i skjærgården
3. RS har inngått avtale med Politidirektoratet om bistand til politiet ved behov
4. I tillegg har RS også forpliktelser om bistand gjennom avtaler med egne medlemmer

Ovenstående avtaler forringer tilgjengeligheten og sannsynligheten for at redningsskøyta er ledig for å kunne bistå som ressurs for brannmannskapene i Arendal.

Tvedestrand

I Tvedestrand har ØABV en avtale med Skyssbåten som har base på Sandøya. Denne opererer stort sett lokalt, og historikken tilsier at den alltid stiller i løpet av 10-15 minutter. Skyssbåten har imidlertid ikke noen fastmontert brannpumpe eller lagret skum. ØABV må derfor i dag medbringe en liten, bærbar pumpe, samt ejektor og en 25 liters kanne med egnet skum. Pumpen har imidlertid hverken kapasitet til å støtte en røykdykkerinnsats på lystbåten, eller til å levere nok vann til en effektiv slokkeinnsats mot lystbåten. Skummengden er også altfor liten til å utgjøre noen forskjell på slokkingen. Fartøyet er heller ikke tilrettelagt for redning av personer i sjøen, og har utfordringer med tanke på personkapasitet.

Risør

I Risør har ØABV ikke tilgang på noen andre båter enn en Pioneer Multi på tilhenger på brannstasjonen. Denne må sjøsettes før bruk, noe som er tidsmessig uønsket ved tidskritiske hendelser som beskrevet. Båten har ikke nødvendig kapasitet på noen områder.

Personer i vannet:

Ved en slik hendelse vil det bli alarmert lokale mannskaper for å sikre hjelp fra nærmeste stasjon, samtidig

som det vil bli varslet overflatereddere (i Risør) og dykkere (alle kommunene). I tillegg til lykter med sterk strålebelysning, må alltid IR-kamera⁸ medbringes til hendelser med personer i vann. Alle brannbilene i

Arendal, Tvedestrand og Risør har IR-kamera. Dersom hendelsen er i Arendal, stiller Moland med lokale brannmannskaper, i tillegg til dykkere fra Arendal. Dersom hendelsen er i Tvedestrand, vil Tvedestrand stille med lokale mannskaper i tillegg til dykkere fra Arendal. Dersom hendelsen er i Risør, vil Risør stille med både lokale mannskaper og overflatereddere, i tillegg til dykkere fra Arendal.

Brann i stor lystbåt:

Dersom det er savnede om bord på lystbåten må det om mulig iverksettes et søk om bord i båten. Det krever 3 røykdykkere i full bekledning og åndedretts-vern. Om det kan bekreftes at båten er tom, vurderes egnet skum som den beste løsningen for brannslukking ved bruk av fastmontert pumpe (*gir 3000 liter/min ved 10 bars trykk*). Alternativt kan det benyttes en stor bærbar pumpe, men denne tar stor plass, er tung (*ca. 200 kg*), og er derfor krevende å frakte om bord i en båt. Denne pumpen har bare halvparten av en fastmontert pumpe kapasitet, (*gir 1600 liter/min. ved 8 bars trykk*), og vil være avhengig av løs Ejector og 8 stk. kanner á 25 liter med skum. Enhver mannskapsbil i ØABV har en løs Ejector og 25 liters skumkanne, men skummet vil bli raskt brutt ned i det aktuelle miljøet, og 25 liter gir ikke nødvendig mengde for å håndtere en slik hendelse.

Samhandling:

Hovedredningssentralen (HRS) på Sola har ansvaret for å lede og koordinere hendelser på sjøen. De benytter seg av Nødnett til kommunikasjon med nødetatene som også vil ha en naturlig plass i slike aksjoner. Samtidig forholder HRS seg til internasjonalt regelverk for kommunikasjon. Det innebærer at maritim kommunikasjon skal gå på VHF-samband. ØABV har i dag ikke maritimt VHF-samband, eller mannskaper som innehar VHF-sertifikat. Det anses imidlertid ikke som nødvendig at ØABV reetablerer analogt samband i alle kommuner, ettersom HRS kan bindeledd mellom sivile og offentlige ressurser. Ved anskaffelse av båter som beskrevet ovenfor i Arendal, Tvedestrand og Risør, vil disse kategoriseres som næringsfartøy, og dermed omfattes av krav til installasjon av VHF-radio og medlytt på kanal 16. Alle aktuelle båtførere bør således utrustes med VHF-sertifikat. Dette er et dagskurs i regi av Telenor, og kan gjennomføres lokalt for alle samlet.

Oljeutslipp til sjøen:

For å begrense forurensning mest mulig, må først og fremst brannen slukkes slik at fartøyet ikke synker. Så kan havaristen slepes til land og fortøyes. Deretter kan lenser trekkes i ring rundt hele havaristen for å unngå spredning av olje/dieselsøl. ØABV har tilgang til slike lenser lagret på IUA Aust-Agders lager på Arendal brannstasjon. I tillegg er det lagret mindre mengder at enkle lenser på Tvedestrand og Risør stasjon. Dette kan rekvireres og kjøres ut umiddelbart. Det anses således som tilstrekkelig beredskap av lenser til slike hendelser.

Oppsummert:

ØABV er i dag ikke i stand til å håndtere en slik hendelse tilfredsstillende i noen av de 3 kystkommunene våre. Avstanden mellom Arendal, Tvedestrand og Risør er for lang til å kunne til å kunne benytte en slik ressurs felles. Det må derfor lages en investeringsplan for egnet båtressurs, med nevnte kapasiteter, på sjøen i alle de 3 kommunene. Det må samtidig sørges for et tilstrekkelig antall båtførere med nødvendig båtførerbevis, samt VHF-sertifikat. I tillegg må det etableres overflateredningsberedskap i Tvedestrand.

⁸ Varmesøkende kamera hvor man kan se personer i mørket pga temperaturforskjeller mellom personen og vannet

6. Andre beredskapsmessige forhold

6.1.1 Dimensjonering av slagkraft og bemanning

Ettersom det er forventet at Østre Agder brannvesen er i stand til å håndtere et stort spenn av ulike branner og ulykker må organisasjonen derfor disponere tilstrekkelig egnet utstyr med høy driftssikkerhet til innsats ved branner og ulykker. Dagens oppgaveomfang og organiseringen av beredskapen er basert på lang erfaring fra tidligere branner og ulykker. Kort innsatstid, god kompetanse og god slagkraft⁹ vil være avgjørende elementer i en god brannberedskap. Røykdykkertjenesten er en meget viktig del av beredskapen, og kan være en avgjørende faktor ved livreddende innsatser i brann, samt for å kunne bryte utviklingen av en brann.

Mindre branner håndteres normalt av et vaktlag¹⁰ i Arendal, Tvedestrand og Risør. Ved større hendelser alarmeres samtlige mannskaper i tillegg til vaktlaget i Tvedestrand og Risør, mens Arendal får støtte av Moland stasjon og/eller Froland stasjon og faste mannskaper på UMS¹¹ ordning. På øvrige stasjoner er det i dag ikke vaktordninger, og samtlige mannskaper blir derfor alarmert – uansett om det er en stor eller liten hendelse.

De siste årene har det skjedd en gradvis endring i hvordan hendelser håndteres i brannvesenet. Tidligere ble den kommunale styrken alarmert om alt som skjedde i egen kommune – uavhengig om andre ressurser kunne løst samme oppgave raskere og mer effektivt. I dag har dette dreid til å være mer i tråd med dimensjoneringsforskriftens § 4, som fremmer at publikum skal få den hjelpen de trenger fra den nærmeste styrken – uavhengig av kommunegrenser eller brannvesen. Dette fremmer en annen måte å tenke oppgaveløsning på enn hva vi historisk sett har praktisert.

Forskrift om organisering og dimensjonering av brannvesen er styrende for dimensjonering av beredskap i hver enkelt kommune. Dette styres av innbyggertall i tettstedet, jfr. § 5-3 i tillegg til den generelle regelen om samlet innsatsstyrke på 16 personer, i § 5-1. Utover dette er det funnet i ROS-analyse med tilhørende beredskapsanalyse som er styrende for den beredskapen brannsjefen anbefaler for bystyret / kommunestyret. I ØABV er beredskapen i dag sammensatt som følger:

Kommune	Stasjon	Styrke	Reserve	Støtte- styrke	Vaktordning
Arendal	Moland*	10	0		Deltid uten vaktordning
	Arendal	5	20		Døgnekasernert vaktlag (min 5 på vakt)
Tvedestrand	Tvedestrand	16	4		Deltid med vaktordning
Risør	Risør	16	4		Dagkasernert - deltid med vaktordning
Gjerstad	Gjerstad	20	0		Deltid uten vaktordning
Vegårshei	Vegårshei	20	0		Deltid uten vaktordning m/kom. tek. vakt
Åmli	Åmli	20	0		Deltid uten vaktordning m/kom. tek. Vakt
Froland	Froland*	16	0		Deltid uten vaktordning

*Støttestyrke til Arendal

I praksis vil bemanning beskrevet i forskriften være tilstrekkelig til å kunne håndtere 1 stor eller 2 «små» hendelser samtidig. Det må derfor tenkes restberedskap i alle distriktene ved mindre hendelser. Ved en stor hendelse er ikke det enkelte distriktet i stand til å håndtere restberedskap for neste hendelse, og ØABV må da støtte seg til Dimensjoneringsforskriftens §4-1;

Kommunen skal søke samarbeid med andre kommuner og beredskapsorganisasjoner for best mulig å utnytte ressursene i regionen.

⁹ Slagkraft handler om hvor mye ressurser og mannskaper brannvesenet klarer å stille med til en innsats

¹⁰ Et vaktlag består av 1 utrykningsleder/røykdykkerleder, 2 røykdykkere og 1 sjåfør/pumpemann

¹¹ UMS-Gruppevarsling for beredskapsstater hvor gruppen er forhåndsbestemt

Det innebærer at ØABV til enhver tid benytter den nærmeste stasjon med riktig kompetanse til å løse hendelsene som oppstår. Ved samtidige hendelser, der naturlig nærmeste ressurs ikke har restkapasitet, blir neste oppdrag løst av nærmeste ledige ressurs med riktig kompetanse. Det innebærer at responstiden til hendelse nr. 2 kan bli lenger enn ønskelig. Dette er ikke problematisk for Dimensjoneringsforskriftens krav til utrykningstid gjelder for første hendelse i et distrikt. I tilfeller hvor det i et større område er lite tilgjengelige ressurser over tid, kan det være aktuelt å benytte aktiv flåtestyring, ved å sideforskyve ledige ressurser til en strategisk plassering for best mulig totaldekning av restberedskapen i området.

Ved Arendal stasjon er situasjonen derimot litt annerledes fordi man kun har tilgang på de 5-6 mannskapene som til enhver tid er på vakt. Etersom Arendal stasjon har mannskaper med spesialkompetanse som f.eks redningsdykkere, kjemikaliedykkere, jording, m.m., kan de ikke alltid erstattes ved å bruke mannskaper fra nærmeste brannstasjoner. I dag benyttes mannskaper fra Moland eller Froland stasjon til støtte på branner. Froland har ikke røykdykkertjeneste, og kan derfor ikke benyttes når behovet er flere røykdykkere. Moland har derimot røykdykkertjeneste, men er bare satt opp med 10 mann, og har dermed heller ikke så mange røykdykkere å spille på. I tillegg sliter begge disse støttestyrkene med å stille med tilfredsstillende beredskap i tidsrommet mellom kl.07:00 og kl.17:00, fordi mange jobber andre steder enn innenfor eget beredskapsområde. Det bør derfor utdannes røykdykkere ved Froland stasjon for å kunne støtte Arendal stasjon ved behov.

For å ivareta beredskap for hendelse nr. 2 eller forsterkning av hendelse nr 1, så har Arendal i dag en innkallingsordning (UMS) blant faste mannskaper som skal sikre tilgang til nødvendig kompetanse i tilfeller der vaktlaget blir opptatt med en hendelse over litt tid

En alternativ styrking av dagens ordning er å etablere en deltidsstyrke ved Arendal brannstasjon. Mannskapene kan tildeles røykdykkerkompetanse, samt nødvendig opplæring på tankbil, lift, redningsbil, m.m. Dette vil trolig øke tilgangen til antall røykdykkere og støttestyrke som kan bidra med å få ut både lift tankbil eller andre kjøretøy på brann i Arendal. Dersom dette etableres som en tilleggstyrke til dagens organisering, vil det bety en kostnadsøkning utover dagens nivå.

Erfaringsmessig vet vi at industri og næring ofte forflytter seg i tråd med utbyggingen av nye hovedfartsveier. Vi kan trolig forvente den samme utviklingen i vårt distrikt etter hvert som ny E-18 ferdigstilles, og det vil da være naturlig å se på lokalisering av brannstasjoner på nytt.

Tvedestrand

I dag har Tvedestrand brannvesen ingen heltidsmannskaper, men 20 deltidsmannskaper tilknyttet brannstasjonen, hvorav 4 utrykningsledere.

Minimumskravet i forskriften er fra 1. juli 2002; 16 mannskaper totalt, hvorav 4 utrykningsledere. Det er i utgangspunktet ikke krav til vaktordning for verken ledelse eller mannskaper. Men som det framgår av denne risikokartleggingen, vil det være behov for større mannskapsstyrke enn det minimumskravet er. Det er også behov for å ha et vaktlag på hjemnevakt. Behovet for antall personer på vakt på bør vurderes når ny E 18 ferdigstilles. Selv om man har mer mannskaper enn minimumskravet, vil det fra tid til annen være behov for å be om hjelp fra bl.a. nabobrannstasjoner etc.

Risør

I dag har man 4 heltidsmannskaper og 16 deltidsmannskaper ved Risør brannstasjon, samt 1 tilsynsmann tilknyttet depotet på Hødnebø.

Det beredskapsmessige behovet for depotet på hødnebø må vurderes.

Minimumskravet i forskriften er fra 1. juli 2002; 16 mannskaper totalt, hvorav 4 utrykningsledere. Det er i utgangspunktet ikke krav til kasernert vaktordning for brannmannskapene siden innbyggertallet i tettstedet er under 8.000. Ut fra gjennomførte scenarier og ROS-analysen,

anbefales det at det er 4 kasernerte brannmannskaper innenfor ordinær arbeidstid og 4 brannmannskaper på hjemmevakt utenom ordinær arbeidstid. Som det fremgår av denne risikokartleggingen, vil det være behov for større mannskapsstyrke enn det minimumskravet er. Selv om man har mer mannskaper enn minimumskravet, vil det fra tid til annen være behov for å be om hjelp fra bl.a. nabobrannstasjoner etc.

Kompetansebehov ved deltidsstasjoner for å oppnå en tilfredsstillende beredskap i ØABV

	Røykdykkere	Røykdykker ledere	Utrykningsledere	C/160	Overflatereddere	Tot. Antall mannskaper
Moland Stasjon	5	3	3	6	0	10
Tvedestrand stasjon	20	4	4	12	12	20
Gjerstad stasjon	8	4	4	10	10	20
Vegårshei stasjon	8	4	4	10	10	20
Åmli stasjon	8	4	4	10	10	20
Froland stasjon	8	4	4	8	0	16
Risør Stasjon	20	4	4	12	12	20

6.1.2 Ambulerende risiko / redusert beredskap

Et moment som ROS-analysen ikke tar opp er utfordringene som oppstår i forbindelse med særegne årstider i de ulike kommunene.

Tvedestrand, Risør og Arendal er kommuner som hvert år opplever en kraftig befolkningsvekst på sommeren. Tvedestrand er en kommune med 6.051 innbyggere. Brannberedskapen der er i dag etablert som vaktlag med dreiende vakt (1 utrykningsleder + 3 mannskaper). På sommeren øker anslått befolkningen å passere 40.000 – altså nærmere 7 ganger den ordinære befolkningen. Mange av disse oppholder seg i hyttefelt eller i skjærgården – langt unna Tvedestrand sentrum. Samtidig må det forventes at ca 1/3 av egne beredskapsmannskaper avviker ferie.

I Risør er bildet tilsvarende. Mens Risør resten av året har 4 heltidsansatte på vakt på dagtid, og vaktlag med dreiende vakt resten av døgnet, reduseres bemanningen i ferieperioden til å benytte personell på hjemmevakt (deltid) også på dagtid. Samtidig med at befolkning og aktiviteten i kommunen flerdobles. Arendal har til dels samme utfordring. Mens befolkningen og aktiviteten i kommunen øker, blir også enkelte faste mannskaper erstattet av vikarer som ikke har tilsvarende kompetanse. Moland, Gjerstad, Vegårshei, Åmli og Froland som normalt ikke har noen vaktordning, har også tilsvarende utfordringer, men til andre tider av året. I høytidene, under elgjakten og i sommerferien har det vist seg usikkert å få nok personell med kritisk kompetanse til å stille.

Dagens brannordning tilsier at det skal etableres en ordning med 2 personer på vakt ved alle stasjoner som ellers ikke har noen vaktordning. Denne ordningen bør videreføres, men bør samtidig skjerpes til at vaktordningen skal sikre 1 utrykningsleder og 1 sjåfør til brannbilen i ferier og høytider, ordningen må omfatta alle deltidsstasjoner uten fast dreiende vakt ordning.

6.1.3 Arbeidshygiene og krav til arbeidsmiljø

Økt fokus og forskning på de helseskadelige stoffene i brann- og røykgasser som de ansatte utsettes for på et skadested, har ført til at Arbeidstilsynet har stilt krav til arbeidshygiene for ansatte i alle brannvesen. Dette innebærer blant annet at mannskaper og utstyr skal renses og saneres i større grad en tidligere, og at det er behov for å avsette tid til dette før mannskapene er tilgjengelige for neste oppdrag. Etablering av effektive felthygieneprosedyrer og logistikkfunksjoner må etableres for å minimere denne nedetiden. Et annet resultat av funn i nevnte forskning, er omfattende krav til klare skiller mellom skitne og rene soner inne på brannstasjoner. I ØABV har dette medført krav om relativt tunge økonomiske løft for den enkelte kommune som brannstasjonseier. Arendal, Moland, Risør, Åmli og Froland stasjon tilfredsstiller i dag de nye kravene fra Arbeidstilsynet, mens Tvedestrand, Gjerstad og Vegårshei er i en prosess for å nå samme målsetning. Dette arbeidet forventes ferdigstilt i løpet av 2019. Arbeidshygiene er også beskrevet nærmere under [kapittel 7.5](#).

6.2 Objekter, områder og utrykningstider

6.2.1 Verneverdig og fredet bebyggelse

Det er en rekke bygninger i ØABVs område som er definert som verneverdige eller er fredet av Riksantikvaren. Flere av disse er samlet i store eller små klynger på mindre områder. Det største av disse «klyngene» er Eikelands verk i Gjerstad hvor det er en samling med totalt 21 bygninger som ble fredet i 2018. Nedenfor listes øvrige samlinger med slike bygg i ØABV.

- Arendal Barbu (5,9 min), **Bota (22 min fra Moland & 27 min fra Arendal)**, Vrengen (6 min), Strømsbuveien (6 min), **Narestø (15 min fra Moland & 21 min fra Arendal)**, **Torjusholmen (18 min)**, **Sandvigen (13 min)** og Håvet (5 min)
- Tvedestrand **Nes Jernverk (15 min)**, **Sandøya (24 min)**, **Furøya (12 min)**
- Gjerstad **Eikelands verk (19 min)**
- Froland **Frolands Verk (13 min fra Froland & 14 min fra Arendal)**

Til tross for at dette er klynger med hus med åpenbar stor fare for brannspredning, gjelder kun et bør-krav til 30 minutters utrykningstid. Dersom brannvesenet skal ha forutsetninger for å gjøre en innsats som faktisk redder liv eller materielle verdier av noen størrelse, vet vi at brannvesenet må være framme på stedet i løpet av ca. 10 min. Dette innebærer at ØABV ikke har forutsetninger for å kunne gjøre noen innsats av betydning på flere av de uthevede stedene. Disse bør derfor vurderes nærmere for forebyggende tiltak som kan kompensere for den lange utrykningstiden. Av beredskapsmessige tiltak må det lages områdeplaner for innsats på disse områdene.

Det er også en rekke bygninger i ØABVs område som står på Riksantikvarens liste over bygg som er fredet. Eksempler på dette er bygninger som Arendal gamle rådhus på Tyholmen, Baas gård i Åmli, Lyngør fyr, og alle kirker bygget for 1650 (automatisk fredet). For flere av disse bygningene må det lages innsatsplaner der inventarlistene inngår i planverket. Med inventarlistene menes oversikter over hva slags inventar / relieffer brannvesenet skal prioritere å redde dersom bygget ikke kan reddes.

6.2.2 Objekter med behov for assistert rømning

Utover Sørlandet sykehus i Arendal som er omtalt under kapittel 5.8, finnes det i dag 20 objekter i ØABV der beboerne vil være avhengig av assistanse for å kunne evakuere bygningen ved en brann. Dette er altså objekter med særskilt fare for tap av liv ved en brann, og omfattes derfor av forskriftskravet om 10 minutters innsatstid. Av de 20 objektene er det hele 3 som ikke ØABV med dagens organisering når innenfor forskriftskravet på 10 minutter. Dette gjelder:

- Flostabo- og omsorgssenter (16 min)
- **Saltrød bo- og omsorgssenter (8 / 12 min – håndteres av Arendal i tidsrommet 7-17)**
- **Færvik bo- og omsorgssenter (inkludert Tromøy bokollektiv) (13 min)**

Alle de ovenstående objektene ligger i Arendal kommune. Fløsta bo-og omsorgssenter er imidlertid sprinklet. Dette iverretar i stor grad personsikkerheten på stedet, og forskriftens krav til utrykningstid øker dermed til 20 min. De to uthevede objektene er ikke sprinklet, og er ikke ivaretatt forskriftsmessig. Da Arendals nye brannstasjon ble bygget i 2013, ble det ikke fanget opp at disse objektene ville falle utenfor forskriftens krav til innsatstid. Dermed har det oppstått et alvorlig avvik som kan koste menneskeliv ved en brann. Til dette knyttes følgende kommentarer:

1. Kommunestyret i Arendal kan fatte vedtak om å sprinkle begge de aktuelle byggene, med hjemmel i brann- og eksplosjonsvernloven § 14
2. Dersom det straks igangsettes arbeid med å ferdigstille ny vei fra Stoa til rundkjøringen i enden av Blødekjærtunnelen, vil det bidra til kortere utrykningstid til begge objektene, men det vil trolig ikke være tilstrekkelig for at man kan unngå krav om sprinkling

6.2.3 Strøk med konsentrert og omfattende næringsdrift, o.l.

Områder med konsentrert næringsdrift er i dag registrert på:

- Arendal Stoa industriområde (5 min)
- Risør **Akland industriområde (19 min)**
- Gjerstad **Brokelandsheia industriområde (14 min)**
- Froland Blakstadheia industriområde (7 min)

Det er også nylig satt av store områder i Arendal - nord for Stoa som skal bygges ut som en forlengelse av dagens industriområde. I tillegg bygges det i dag ut store næringsarealer både på Grenstøl i Tvedestrand. Mindre næringsområder i vårt distrikt er Krøgenes, Longum Park og Arendal havn (alle i Arendal), Engenes og Jordøya/Nidarå i Åmli. De to uthevede industriområdene er etablert i områder som ØABV ikke kan nå innenfor 10 minutters utrykningstid. Dette er ikke store industriområder, og er således ikke gitt at de omfattes av forskriftskravet. Samtidig sier Dimensjoneringsforskriftens § 5-1 at

«Beredskapen skal legges til tettsted der slikt finnes».

Dette utelukker noen flytting av beredskapen fra sentrum av Risør. Når det gjelder Gjerstad, har kommunen 2 tettsteder; Øvrebygda og Fiane-Sundebru. Det sistnevnte har de siste årene vokst seg nesten dobbelt så stort som Egedalen der brannstasjonen i dag ligger. Det aktualiserer en endring også i brannberedskapen i kommunen. Samtidig er sykehjemmet i bygda lokalisert i Øvrebygda, og ettersom dette er et objekt med behov for assistert rømning, vurderes risikoen for omkomne ved brann for større ved sykehjemmet enn i industriområdet.

Et alternativ kan være å kutte ned på utrykningstiden ved å etablere mindre og raskere fremskutte enheter som kan igangsette begrensende innsats straks etter ankomst i påvente av tyngre ressurser og mer folk. Et annet alternativ kan være å dele opp beredskapen i Gjerstad i 2 stasjoner, slik at begge tettstedene får en mindre, men rask tilstedeværende styrke som kan igangsette begrensende innsats i påvente av mer ressurser. Dette tiltaket vil kunne gi raskere respons til Eikelands verk. Men det er en klar begrensning at dagens brannmannskaper bor i området rundt Egedalen. Det vil således gå flere år før man har bygget opp en kapasitet på 7-8 mannskaper i et annet område. Det vil også bli dyrere for kommunen fram til det samme antall mannskaper alternativt har avgått med pensjon eller sluttet ved dagens stasjon i Egedalen.

6.2.4 Avfallsanlegg

Det finnes i tillegg 5 avfallsanlegg i ØABVs område. Alle disse anleggene innebærer en betydelig brannrisiko ettersom man aldri helt har kontroll på hva som finnes i avfallet til tross for sortering. Med unntak av stedlig bygningsmasse, er det ikke store verdier knyttet til slike branner. Derimot er det betydelig helse- og miljørisiko for ØABVs innsatsmannskaper ved branner i slike anlegg, og det må derfor tillegges særskilt vekt på tydelig ledelse og krav til bruk av nødvendig verneutstyr på slike innsatser.

ØABV har åndedrettsvern, men har utfordringer med å skaffe filtermasker som klarer å filtrere bort både CO og andre farlige gasser. De er svært kostbare og har dårlig holdbarhet. Ingen har helt kontroll på hva som faktisk befinner seg i deponiet på en avfallsplass, og dermed hva slags gasser som oppstår ved en

brann. Det må derfor benyttes fullt åndedrettsvern under hele innsatsen. I ØABV finnes følgende avfallsanlegg:

- Arendal **Heftingsdalen (15 min)**
- Tvedestrand **Grenstøl (11 min)**
- Risør Hestemyr (8 min)
- Gjerstad Egedalen (5 min)
- Vegårshei Myra (6 min)

Ettersom dette er utvendige anlegg, anses personsikkerheten ikke som truet ved branner på slike anlegg. Følgelig aksepteres utrykningstidene slik de er. Det må også påses særskilt at HMS etterlever nøye, slik at ingen mannskaper utsettes for røykgasser fra fyllingsbranner uten nødvendig verneutstyr.

6.2.5 Tettsteder med krav til 20 minutters utrykningstid

Innenfor ØABVs område er det 13 områder som defineres som tettsteder. ØABV må dermed i følge forskrift nå disse områdene innenfor 20 minutter. Slik brannstasjonene er plassert i dag, er det ingen av disse tettstedene som faller utenfor kravet.

6.2.6 Områder med lang innsatsvei (mer enn 30 minutters utrykningstid)

Det finnes flere områder i ØABV som ikke nås innenfor «kravet» til 30 minutters utrykningstid. Dette gjelder blant annet objekter og områder i Risør, Åmli og Froland kommune.

- Risør Øysang og hyttefeltene langs SSS-veien
- Åmli Hillestad galleri og Hommen gård i Tovdal
- Froland Solhøgda leirsted, Øynastua, Skjeggedal, Risdal og områdene lengst nord

Flere av dem kan trolig nås innenfor forskriftens «bør-krav» med mindre og raskere kjøretøy enn dagens brannbiler, men neppe alle. Dette er likevel en form for restrisiko som ØABV må akseptere.

6.3 Overnattingssteder

Det finnes en rekke ulike overnattingssteder i ØABVs region. Dette er objekter som hoteller, moteller, appartements, folkehøgskoler, campingplasser, leirsteder og vandrerhjem til turisthytter, folkehøgskoler og. Her er det ikke satt krav til utrykningstid, men brannvesenet må like fullt være forberedt på, og i stand til å håndtere en brann på slike steder. Av 34 listede objektene fra ROS-analysen, er det flere ulike scenarier som vil utfordre ØABV.

- Brann på hoteller, moteller og appartements
- Brann på turisthytter og aktivitetssenter
- Brann på campingplasser og feriesenter

6.3.1 Hoteller / Moteller / Appartements

Det finnes 12 hoteller / moteller / appartements i regionen. Selv om disse objektene ikke omfattes av forskriftskrav, bør første enhet være framme på stedet innenfor ca 10 min. dersom brannvesenet skal ha en reell sjanse til å redde særlige verdier. Således er følgende objekter såpass langt unna at det må forventes omfattende skader ved en brann.

- Arendal Herregaard , Spa & Resort på Tromøya (15 min utrykningstid fra Arendal)
- Jegertunet Hotell på SSS-veien på Søndeled i Risør (38 min utrykningstid fra Gjerstad)
- Heimat på Brokelandsheia i Gjerstad (15 min utrykningstid fra Gjerstad)
- Bokhotellet Lyngørporten på Gjeving i Tvedestrand (23 min utrykningstid Tvedestrand)

6.3.2 Turisthytter og aktivitetssenter

Brann på turisthytter og aktivitetssenter vil først og fremst være utfordrende pga ØABVs mangelfulle kapasitet på transportmidler (ATV med tilhenger) til å frakte mannskaper og tungt utstyr inn til perifere områder uten skikkelig veiforbindelse. Denne problemstillingen er omtalt både under [kapittel 5.6](#) «Togulykke med passasjertog» og [kapittel 5.7](#) «Drukning i elv». Konklusjonen her må bli den samme – at ØABV ikke er i stand til å håndtere slike branner på utilgjengelige steder på en tilfredsstillende måte. Kommunene som har slike turisthytter og aktivitetssenter (Tvedestrand og Åmli), bør derfor settes opp med ATV med tilhenger eller båt. Tvedestrand har 2 slike anlegg i skjærgården. Hendelser her kan ivaretas på en god måte gjennom dagens transportavtale med skyssbåten, eller med en egen båtressurs som beskrevet under [punkt 5.8](#)

6.3.3 Campingplasser og feriesenter

Brann på en campingplass / feriesenter vil kanskje være den største utfordringen for ØABV pga mangel på utstyr til å etablere gode nok brannskiller på trange områder med kraftig varmeutvikling og stor fare for omfattende brannspredning. Dette er også omtalt under [punkt 5.1](#). I dette scenariet konkluderes det med et behov for innkjøp av vannvegger i form av slanger med dyser og lettskumanlegg for å sikre mot brannspredning pga strålevarme, til de aktuelle stasjonene (Arendal, Tvedestrand og Risør). Dette er sammenfallende med kommunene som har slike anlegg med tillegg av Åmli. Åmli bør således også inkluderes i en slik investering.

ØABV kan ikke dimensjoneres til å nå fram til alle perifert liggende objekter innenfor faste tider, men det må finnes kapasitet, utstyr og kompetanse til å kunne håndtere alle forventede hendelser – også i utmarksområder.

6.4 Andre objekter av interesse

6.4.1 Særskilte brannobjekter

Det er i dag til sammen 400 særskilte brannobjekter i ØABVs distrikt. Flere av disse objektene vil utfordre brannvesenet både med tanke på organisering og slagkraft. For å gjøre innsatsmannskapene best mulig i stand til å håndtere slike hendelser, bør slike scenarier gjennomgås i teorien på forhånd. ØABV har i dag lisenser på simuleringsprogrammet «SimsUshare». Dette er meget godt egnet for å kunne lage scenarier fra de ulike objektene, og øve innsats med aktuelle mannskaper

6.4.2 Objekter med direktevarsling til 110-sentralen

Tidlig varsling til brannvesenet er kanskje det største suksesskriteriet for at en brann ikke skal få utvikle seg til en stor hendelse. I ØABV er det i dag til sammen 540 objekter som er knyttet til 110-sentralen med overføring av brannalarm fra stedet. Dette er objekter som skoler, barnehager, kjøpesenter, kirker, lagerbygg, haller, næringslokaler, osv. For ØABV har direktevarsling noen positive effekter:

- Tidlig varsel: I de tilfellene det faktisk er et branntilløp, blir brannvesenet alarmert så tidlig at det har stor betydning for muligheten til å redde liv og store materielle verdier
- Kjennskap: Lokale mannskaper blir godt kjent på en del store objekter
- Drill: Involverte mannskaper får en god drill i utrykningsprosedyrer, påkledning, m.m.
- Øvelseskjøring: Sjåførene blir godt kjent med kjøretøyene og får trent på utrykningskjøring med lav risiko med en viss regelmessighet

Samtidig må det erkjennes at dette også har noen ulemper:

- Risiko: Utrykningskjøring er i følge TØI¹² 40 ganger mer risikofylt en ordinær bilkjøring. Det innebærer at ØABV utsetter egne mannskaper og andre trafikanter for mye risiko ved svært mange anledninger det faktisk ikke brenner

¹² TØI = Transportøkonomisk institutt

- Tid / kapasitet: Arendal stasjon har flest ABA, og har også spesialkompetanse som blant annet redningsdykkere og kjemikaliedykkere. Slik tjeneste krever mye tid til øvelse og kompetansevedlikehold. Kvaliteten på disse øvelsene blir redusert av mange avbrudd pga ABA
- Beredskap: Flere stasjoner har perifere objekter som er tilknyttet 110-sentralen med ABA. Dersom styrken rykker ut til disse med brannbil, kan dette bety en redusert beredskap eller forlenget utrykningstid ved andre hendelser i distriktet. I Arendal vil dykkertjenesten være ute av drift eller svekket mht responstid så lenge mannskapene reiser på ABA (automatisk brann-alarm)
- Kostnad: Ettersom de fleste stasjonene i ØABV ikke er døgnbemannet, håndteres slike alarmer gjennom innkalling av deltidsmannskaper. Disse avlønnes med minimum 2 timer 100 % overtid ved utalarmering (inntil kr. 18.000,- pr gang)
- Belastning: For deltidsmannskaper som har andre hovedarbeidsgivere, er det uheldig at arbeidstakeren må forlate hovedjobben sin så ofte at det oppleves som en belastning for hovedarbeidsgiver
- Begr. trening: Pga bosetning er det ofte de samme mannskapene som setter seg bak rattet som utrykningsledere eller som røykdykkere hver gang. Det gjør at det faktisk kun er et fåtall som får noe ut av slike hendelser med dagens organisering.

I følge DSB er ikke en ABA en bekreftet melding om brann. Dermed har ikke brannvesenet noe juridisk ansvar for å håndtere utløst alarm med mindre 110-sentralen mottar melding om at det brenner på stedet. Unntaket er selvfølgelig dersom ØABV selv har inngått en privatrettslig avtale med byggeier om å utføre denne tjenesten. Da er det avtalens innhold som avgjør brannvesenets forpliktelser.

Ordlyden i slike avtaler må gjennomgås nøye, og revideres slik at den ikke binder ØABV til å rykke ut med et visst antall mannskaper og spesifikt materiell. Ettersom ABA gir et svært tidlig varsel, vil stedlige ansatte i de fleste tilfeller slukke tilløpet selv før brannvesenet ankommer. Alternativt vil det være et lite branntilløp som 2 mannskaper kan håndtere greit med enkle hjelpemidler. ØABV bør legge en plan for å etablere mindre, raske, framskutte enheter, utstyrt med enkle slukkemidler til å kunne håndtere ABA med 2 mannskaper. Det bør også vurderes nærmere om det skal rykkes ut med bruk av blålys til ABA, eller om dette skaper mer risiko enn gevinst.

I dag har ØABV 551 tilkoblede alarmkunder. Disse er fordelt som følger:

- Arendal	363 kunder	(469)
- Tvedestrand	42 kunder	(50)
- Risør	79 kunder	(93)
- Gjerstad	13 kunder	(12)
- Vegårshei	13 kunder	(6)
- Åmli	11 kunder	(14)
- Froland	30 kunder	(29)

I 2017 rykket ØABV ut til 673 unødvendige brannalarmer fra tilkoblede anlegg. Det innebærer et kostnadspotensiale på ca 1 million kroner for å rykke ut med store kjøretøy med høy trafikal risiko for å «tilbakestille» et brannalarmanlegg. Det bør derfor settes inn tiltak for å:

- a) Redusere antall unødvendige brannalarmer som genererer utrykning fra ØABV
- b) Redusere antall mannskaper som alarmeres
- c) Kunne benytte mindre kjøretøy til å rykke ut på slike oppdrag

6.4.3 1880-bygårder

1880-gårder er en betegnelse på byggverk fra perioden 1860 - 1920 som preges av mur- eller teglstensfasade innvendige konstruksjoner i treverk. Byggene er gjerne oppført i områder med tett bebyggelse – ofte vanskelig tilgjengelig for innsatsstyrker.

I vår region finnes det en del slik bygg i Arendal sentrum. For å kunne håndtere branner i slike objekter, vil

ØABV ha behov for overtrykksvifter til å trykksette nabobygg, oppganger og/eller leiligheter for å unngå uønsket spredning av varm røyk. Flere av overtrykksviftene ved ØABV er i dag gamle og utslitte, det må utarbeides en utskiftingsplan for fornying av dette matriellet. I tillegg vil det være behov for slokkeutstyr for å komme til i skjulte hulrom.

Når det gjelder verktøy til å slokke brann i hulrom, har ØABV i dag kun slokkespyd. Dette er et godt verktøy, men krever en del rigging, og forarbeid hver gang det skal flyttes rundt i bygget. Det vil uten tvil være en fordel med et hulromsverktøy som er enkelt i bruk og raskt å flytte rundt mellom mange små hulrom i en bygning. En skjærslokke vil således være ideell til denne type branner. En framskutt enhet med en slik hulromskapasitet i ØABV vil være en fullgod løsning til slike branner.

6.4.4 Storulykkebedrifter

I ØABVs område finnes det 2 storulykkebedrifter etter Forskrift om storulykker § 6:

- Arendal Sprengstofflager

Ved en hendelse i eller ved sprengstofflageret, vil ØABVs innsats primært gå ut på å sperre av og sikre farefullt området. Således kan vi konkludere med at brannvesenet vil være i stand til å håndtere en slik hendelse i tråd med samfunnets forventninger. Bruk av drone på denne type hendelser er også en kjærkommen ressurs for å skaffe seg oversikt på en sikker måte fra avstand.

6.4.5 Industrivernpliktige bedrifter

I ØABVs område finnes det 11 industrivernpliktige bedrifter:

- Arendal 7 stk (Durapart AS, Saint Gobain ceramic materials, Proflex AS, Kitron AS, Norsafe AS, Hernis scan systems AS, Gromstad auto og Agderposten trykk)
- Tvedestrand 2 stk Teamtec AS og Ertec AS
- Risør 1 stk IMS technologies AS
- Åmli 1 stk Bergene Holm AS (Nidarå)

Lokale mannskaper må være kjent med hvilke bedrifter dette gjelder, og hva slags farer som ØABV må være spesielt oppmerksom på ved en innsats. Det må utarbeides innsatsplaner for disse objektene sammen med

representanter for industrivernet, slik at man kan dra mest mulig nytte av bedriftenes eget industrivern, og deres kjennskap til stedlige forhold. Slike planer bør også øves sammen med stedlig industrivern. Noen av de aktuelle bedriftene har egne abonnement på Nødnett, og det må da gjøres avtaler om hvordan brannvesenet kan kommunisere direkte med industrivernet på stedet. Avtalte prosedyrer må deretter øves. Industrivern som ikke har Nødnetts-abonnement, bør oppfordres til å tegne slike abonnement. Bergene holm AS har egne brannlag på stedet, men ingen av nevnte bedrifter har røykdykkere som kan bistå ØABV.

6.4.6 KIKS – Kritisk Infrastruktur og Kritiske Samfunnsfunksjoner

Brannvesenet er som leverandør av nød- og redningstjeneste definert som kritisk samfunnsfunksjon. Det gjør at ØABV er pålagt å vurdere sin evne til å opprettholde funksjonene uavhengig av hvilke utfordringer som inntreffer.

Scenario med langvarig strømutfall er en av hendelsene med størst potensiell risiko i risikobildet til ØABV. Ved bortfall av strøm, tele og data vil befolkningens evne til å påkalle hjelp bli redusert. Det kan medføre at hendelser kan pågå over lenger tid enn normalt, og dermed vil kunne eskalere i omfang før brannvesenet får anledning til å respondere. Ved slike situasjoner bør brannvesenet etablere en rutine for tilstedeværelse på lokal stasjon slik at publikum vet hvordan de kan kontakte nødetatene. Rutiner for å etablere kommunikasjon mellom lokal brannstasjon og 110-sentralen er etablert gjennom egen prosedyre for «Bortfall av Ekom». For å få denne ferdig implementert, må det anskaffes analoge radioer til hver stasjon.

Disse må programmeres med frekvenser for lokale sikringsradiobaser, i tillegg til frekvenser for et lukket radionett fra NRRL¹³.

Drivstoff kan også bli en utfordring for brannvesenet. På Arendal brannstasjon har ØABV en egen nedgravd dieseltank med 10.000 liter diesel. Stasjonen har også nødstrømsaggregat som forsyner brannstasjonen – deriblant dieselpumpen med strøm til å fungere. Dette aggregatet driftes av 2 stk 1.000 liters dieseltanker. Øvrige stasjoner i ØABV har ikke tilsvarende tilgang på diesel. En løsning kan være å kjøpe inn 1.000 liters dunker i Arendal som kan fylles opp og gjøres klar til utkjøring til berørte stasjoner ved varsel om ekstremvær, e.l. Det må også etableres faste rutiner for å fylle dieseltank, aggregat-tanker og dunker ved varsel om ekstremvær eller andre krevende utfordringer i regionen.

Beredskapsanlegg/forsyningsanlegg på Solborg driftstasjon skal fornyes i løpet av 2019. Et samarbeid mellom ØABV og driftstasjonen vil muliggjøre utkjøring av drivstoff fra den stasjonen.

Andre KIKS-objekter i ØABV må også kartlegges. Det må deretter utarbeides innsatsplaner for disse. Disse planene må øves og gjøres kjent i hele organisasjonen.

6.4.7 Risikogrupper med særlig fare for tap av liv ved brann

Statistiske data fra branner de siste årene viser at de fleste som omkommer i brann tilhører en av risikogruppene;

- Eldre
- Rus
- Psykiatri
- Innvandrere

Med bakgrunn i 0-visjonen om antall omkomne i brann, er disse risikogruppene følgelig et viktig satsingsområde for ØABV. Det er trolig forebyggende tiltak som vil ha mest effektivt mot disse gruppene. Forebyggende analysen vil gå nærmere inn på dette.

Ettersom flere av disse risikogruppene bor i enheter som kommunene eier og tildeler. Dermed har brannsjefen anledning til å beslutte at kommunale boliger som benyttes til mennesker i risikogruppene kan registreres som særskilt brannobjekt med et pålegg om branndeteksjon med direkte overføring til 110-sentralen. Det vil gi brannvesenet så tidlig varsel ved tilløp til brann at det vil gi en betydelig økning i brannsikkerheten.

6.4.8 Store arrangementer

Det arrangeres en rekke store og små arrangement i ØABVs region. Eksempler på store arrangementer i vår region er: LAN party Hisøy, Canal Street, Arendalsuka, Idrettsleiren på Hove, Brokelandsdagene, Heimoverfestivalen, Dølemomarknaden, Trebåtfestivalen i Risør, Sommertreff på Risøya, LAN Åmli, Skagerak Water Festival, Skjærgårds Music & Mission Festival, m.m.

Etter flere terroranslag flere steder i Europa og Skandinavia, iverksetter flere kommuner fysiske sperrer for å sikre områder som brukes til større arrangementer, eksempelvis 17.mai-feiring. Dette skaper utfordringer for brannvesenets adkomstmulighet. Slike barrieresikringer må beskrives skikkelig i arrangementets beredskapsplan og gjøres kjent for brannvesenet. Det må avsettes tid til skikkelig gjennomgang av slike

¹³ NRRL = Norsk radiorelé-liga

planer i forkant av arrangementene og befaring når det er nødvendig. Det må også sikres kommunikasjonsmuligheter mellom arrangementsansvarlige og nødetatenes innsatsmannskaper slik at man oppnår en smidig håndtering av hendelser under arrangementet. For å oppnå dette må brannvesenet stille krav til kommunikasjon over Nødnett. Arrangementsansvarlige kan leie nødvendig terminaler med tilgang til egne talegrupper ved å henvende seg til dsb i god tid før arrangementet. Deretter må det gjøres forhåndsavtaler om hvilke EVENT-talegrupper som kan benyttes ved akutte tilfeller underveis i et arrangement.

6.4.9 Beredskapsforebyggende arbeid (prosjektstilling i ØABV)

Østre Agder brannvesen skal gjennom en prosjektstilling gjøre en kartlegging og vurdering av mulighetene for å gjennomføre forebyggende arbeid i beredskapsavdelingen. Den overordnede målsetningen er å se hvordan eksisterende ressurser i beredskap kan brukes mest mulig effektivt for å bedre brannsikkerheten hos risikoutsatte grupper. Prosjektet vil også se på muligheter for andre elementer innen forebyggende arbeid i beredskapsavdelingen. Prosjektet vil ta utgangspunkt i følgende punkter for gjennomføring:

- **Direkte tiltak** – Tiltak som rettes direkte mot personer i risikoutsatte grupper.
- **Indirekte tiltak** – Tiltak som informerer befolkningen om at det finnes tilbud som kan hjelpe personer i risikoutsatte grupper eller andre grupper/personer som trenger veiledning/hjelp i forhold til brannsikkerhet. Indirekte tiltak kan føre til mer målrettede direkte tiltak igjen.
- **Eksterne tiltak (help the helper)** – Tiltak som hjelper personer som jobber med risikoutsatte grupper å bedre kunne identifisere risiko og veilede.

Det er også sett på andre former for beredskapsforebyggende tiltak. Fokusområdene vi har valgt å se på her er:

- Samarbeidsplattform mellom forebyggende avdeling og beredskapsavdeling.
- Automatiske brannalarmer knyttet mot 110 sentralen.
- Intern bruk av bekymringsmeldinger.
- Øvelsesplanlegging.

Det ligger mye potensiale i beredskapsforebyggende arbeid under disse punktene. Mange av punktene er relativt små endringer i den daglige driften som igjen kan gi store forebyggende gevinster.

Prosjektet er et 2 årig pilotprosjekt og vil etter endt periode bli evaluert.

6.5 Lange innsatsveier

6.5.1 Objekter med lang innsatsvei

Innsatsavstand er ikke definert i siste utgave av Veiledning om røyk- og kjemikaliedykking (november 2005), men er erstattet med aktsomhet i forhold til slagkraft.

Ved innsatser i tunnel må det ofte aksepteres lengre innsatsavstand enn angitt i kapitlet om røykdykkerinnsats. Innsatsavstand kan i mange tilfeller utgjøre flere kilometer.

Slike tunnelobjekter finnes ikke i ØABVs distrikt i dag. Derimot har vi flere tunneler i forbindelse med store underjordiske parkeringshus og kraftstasjoner i fjellanlegg i regionen. Dette er objekter sjelden gir åpning for alternative angrepsveier. Samtidig er det objekter som brannvesenet ikke kan håndtere uten bistand av kjentmann i anlegget. ØABV har slike anlegg i:

- Arendal: P-hus Vest, Pollen P-hus, Tyholmen P-hus og Torvet P-hus. I tillegg ligger Rykene kraftstasjon (ligger rett over grensen til Grimstad, men her må ØABV påregne samordnet innsats med Grimstad brannvesen)

- Tvedestrand:
- Risør:
- Gjerstad:
- Vegårshei:
- Åmli: Nelaug og Jørundland i Gjøvdal
- Froland: Bøylefoss kraftstasjon (håndteres av Arendal)

Innsats i underjordiske kraftstasjoner kan ikke igangsettes uten bistand av lokal kjentmannsrøykdykker. I slike situasjoner er det viktig med lik forståelse for hvordan en slik røykdykkerinnsats foregår, Derfor må det besørges utarbeidelse av prosedyrer og gjennomføring av samhandlingsøvelser mellom lokale kjentmenn og ØABVs mannskaper.

6.5.2 Begrensninger i kapasitet på pusteluft

I dag er det ikke et tilfredsstillende system/oppsett for innsatser i tett brannrøyk som varer lengre enn ca. 30 minutter. Et forsøk Oslo brann- og redningsetat har gjennomført, avdekker en kapasitet på inntil ca. 200 meter inntrenging i tett, varm brannrøyk, når fullverdig sikring og slangeutlegg skal etableres. Begrenset tilgang på pusteluft i røykdykkernes pressluftflasker begrenser hvor langt en dykker kan gå.

Det finnes lukkede pustesystemer (sirkulasjonsapparater) som kan forsyne innsatsmannskapene med luft over lengere perioder enn med vanlige flaskepakkelsninger (opptil 4 timer). Slike apparater benyttes blant annet av Københavns brannvesen. Imidlertid er det så store kostnader til investering, service- og vedlikehold av slike apparater at dette ikke er en foretrukket løsning.

Vi har idag en mobil flaskebank med 4x6,8 liter, 300 bars flasker.

6.5.3 Slokkevann

Slokkevannsledninger med etappevise påkoplingsmuligheter vil også redusere behovet for tidkrevende og anstrengende etablering av lange slangeutlegg. Uavhengig av type tunell er utfordringene med lange innsatsveier, redusert mulighet for evakuering og begrense de muligheter for å ventilere ut varme branngasser. Videreutvikling av teknikker og prosedyrer for innsats i tunneler og underjordiske konstruksjoner ved bruk av vifter vil kunne øke brannvesenets evne til å håndtere hendelser med lang innsatsvei noe. Men det beste tiltaket ville være å sørge for medbrakt vannforsyning ved bruk av egne tankbiler. Med en ekstra tankbil i ØABV, ville kapasiteten i området med vegtunellene på E18 være god.

6.6 Skogbrann

ØABV har tilsammen omkring 2.439 km² med produktiv skog i de 7 kommunene. Skogbrann er derfor et scenarie som må forventes – både i liten og stor skala. Selv om skogbranner som oftest ikke er direkte truende mot liv og helse, er det ofte store områder med produktiv skog som går tapt. For å få sloknet brannene, kreves det ofte store ressurser over lang tid. I tillegg til å være svært kostbart for brannvesenet, er det også meget krevende å mønstre nok folk til å oppnå nødvendig utholdenhet både ute i felt og inne i en stab.

6.6.1 Skogbrannreserven

ØABV har etablert til sammen 72 mannskaper i skogbrannreserven i Gjerstad, Vegårshei, Åmli og Froland komune. I Arendal har skogeierlaget vist interesse, men de er så langt ikke organisert i en reservestyrke slik forskriften beskriver til tross for en betydelig andel skog og utmark. Skogbrannreservene i nevnte kommuner består av grunneiere og lokale bønder med egeninteresse for formålet. Disse er delt inn i lag etter hvor de bor. Tilgjengelig utstyr er kartlagt, og er gjort tilgjengelig for 110-sentralen sammen med

kontaktinformasjon – både lagvis og til enkeltpersoner. Disse er fordelt som følger:

- Gjerstad: 16 mannskaper
- Vegårshei: 16 mannskaper
- Åmli: 22 mannskaper fordelt på 6 roder
- Froland: 18 mannskaper

Disse mannskapene kan utkalles av 110-sentralen ved skogbrann på oppfordring fra innsatsleder. Hver av disse mannskapene besitter ressurser som traktorer med tankvogner, ATVer, motorsager, sikringsradioer, m.m. De er dessuten svært godt kjent i områdene sine, og er meget verdifulle ressurser ved skogbranner. For fremtiden kan vurderes å knytte flere skogbrannreserver til andre kommuner, eksempelvis Arendal hvor skogeierlaget har ytret interesse i så måte.

6.6.2 Sivilforsvaret

Aust-Agder Sivilforsvarsdistrikt (AASFD) er samlokalisert med Østre Agder brannvesen i Arendal, og det er etablert et tett og godt samarbeid mellom de to etatene. AASFD dekker hele Aust-Agder, og har omkring 200 øvede tjenestepåklagte mannskaper som fungerer som forsterkningsstyrke for brannvesenet. Dette samspillet øves gjerne 1 – 2 ganger i året gjennom store, tverrfaglige øvelser i regionen. AASFD kan også bistå med telt til å etablere fremskutt kommandoplass, lys, strøm, varme, pumper, slangemateriell, m.m. AASFD kan også kalle inn styrker til tiliggende distrikter ved behov. Utalarmering fra AASFD gjøres av 110-sentralen på oppfordring fra innsatsleder.

6.6.3 Heimevernet / Forsvaret

HVO8 skal avvikles, og vil etter hvert ikke lenger være en ressurs å regne med på Sørlandet. Derimot er det mulig å be om bistand fra Forsvaret dersom ordinære ressurser ikke strekker til.

6.6.4 Skogbrannhelikopter og Lederstøtte

Etter Frolandsbrannen i 2008, ble det en helt annen sak å få bistand av skogbrannhelikopter. Til sammenligning var det i 2008 kun 2-3 skogbrannhelikoptere tilgjengelig i hele Norge, og de ble derfor tildelt etter strenge kriterier. I juli 2018 var det hele 22 helikoptere i Norge som sto i skogbrannberedskap med brannbøtter. Flere av disse var også i innsats samtidig flere steder i ØABVs distrikt.

Det er altså lettere å få bistand av Staten i dag ved skogbrann, men det er også utarbeidet retningslinjer for rekvirering. Helikopter rekvireres av innsatsleder via 110-sentralen. Samtidig med en slik henvendelse er 110-sentralen pålagt å varsle Lederstøtteordningen. Det skal sikre at det finnes tilstrekkelig stedlig ledelse av skogbrannen, mannskaper parat til innsats på bakken og at gjeldende retningslinjer blir fulgt.

6.6.5 Transport-kapasiteter

Ved skogbrann er det viktig å få utstyr og mannskaper ut i terrenget og påbegynt slokking så raskt som mulig. Det er sjelden mulig å benytte ordinære brannbiler helt fram til brannstedet, og det er da behov for terrenggående transport til å frakte pumper og slangemateriell inn langs traktorveier, stier og i ulendt terreng. ØABV har i dag kun følgende kapasiteter på ATV med tilhenger:

- Arendal: ATV (6-hjuling) med tilhenger
- Froland: ATV (6-hjuling) med tilhenger

1/3 av den produktive skogen i ØABV ligger i Åmli og Froland. I tillegg er Gjerstad og Vegårshei kommuner med mye jordbruk og skogsdrift. For å sikre evnen til å respondere på skogbrann, og få nødvendig utstyr ut dit det brenner, må ØABV innarbeide innkjøp av ATV med tilhenger til Gjerstad, Vegårshei og Åmli på fremtidig investeringsplan for ØABV. Nevnte stasjoner har såpass mange erfarne ATV-førere, at de på svært kort tid vil være operative med en slik kapasitet.

Det kjøpes inn en skogbrannhenger til bil som plasseres på Froland stasjon. Hengeren sideforskyves ved behov.

De største skogarealene i Tvedestrand og Risør kommune ligger nord for E18, og kan dekkes raskt fra Vegårshei, Gjerstad og Arendal.

6.6.6 ELS-stab

Brannvesenets strategiske leder er vakthavende brannsjef. Han fyller funksjonen som innsatsleder for brannvesenets aksjoner, og er blant annet ansvarlig for å etablere stab ved større eller langvarige hendelser. Han må være godt kjent med kommunens samarbeidsavtaler, være beslutningsdyktig og godt kjent med funksjonens fullmakter.

Stab og innsats organiseres etter enhetlig ledelsessystem (ELS). ELS er basert på at et sett med oppgaver må håndteres i enhver hendelse uavhengig av størrelse og skal sikre at av en innsatsorganisasjon utvides etter et fastlagt mønster. Kystverket og DSB har gått sammen om å utarbeide en nasjonal veileder for ELS, som en generell beredskapsplan. Det skal være en standard for håndtering av hendelser der Kystverket, Sivilforsvaret og brannvesenet er involvert. Styrken i dette systemet for ØABV, er først og fremst at alle andre brannvesen også arbeider etter samme system. Det gir muligheter til bistand på tvers av grensene i hele Agder. Dette skaper god utholdenhet til å kunne holde en stab gående over tid. I Agder øves det regelmessig på samhandling i stab med personell fra brannvesen og Sivilforsvaret.

ØABV har en plan for hvilke personer som kan bekle de ulike stabsfunksjonene og kan raskt kalles inn av 110-sentralen på oppfordring av innsatsleder. Det er nødvendig at ØABV setter av mer tid og ressurser til å forberede ledere og annet egnet personell på å inngå i stabsarbeid. Det må fortsatt gjennomføres årlige øvelser og gjøres en utsjekk av kompetanse for personell i de forskjellige funksjonene i ELS.

6.6.7 Samtidskonflikter

Dette er trusselen på ØABVs utholdenhet – både i felt og i stabsfunksjoner. Ved flere samtidige hendelser, vil det være behov for de samme folkene på flere steder. Dette vil tære kraftig på mannskapene som vil få lite støtte utenfra egen kommune, og trolig også lite hvile mellom øktene. Dersom flere brannvesen også har tilsvarende hendelser, vil også stabskapasiteten bli kraftig redusert mtp. støtte fra andre brannvesen. Utholdenheten vil da bli redusert som følge av mangel på mannskaper og personell i stort.

Et tiltak er å være tidlig ute med å og kalle inn personell til ELS-stab. Da kan stabspersonellet begynne tidlig med planleggingen av rullering og utskifting av mannskaper i felten, samt egne mannskaper i stab. Skogbrannreserven og Sivilforsvaret bør også kalles ut tidlig i slike settinger.

Et annet tiltak er å sørge for at flest mulig av egne dagtidsmannskaper og nøkkelpersoner fra deltid er i stand til å ulike roller i stab. Det skaper større fleksibilitet, og utholdenhet i stabsfunksjonene. Dette tiltaket er beskrevet nærmere under punkt 6.13.

6.7 Materieell og logistikk

6.7.1 Driftssikkerhet

For en effektiv og god beredskap trenger brannvesenet egnet og tilstrekkelig utstyr med høy driftssikkerhet til innsats ved de branner og ulykker som kan forventes. En stor utstyrsportefølje krever ressurser og/eller økonomiske midler til vedlikehold, oppgradering og utskifting ved behov. Gode rutiner og oversikter over utstyret er en vesentlig faktor for å kunne benytte utstyr og materieell på en effektiv og god måte. Konsekvensene av et mangelfullt system for materialforvaltning kan være alvorlige, blant annet at utstyr som skal kontrolleres med jevne mellomrom ikke blir kontrollert, kjøretøy med alvorlige feil blir satt i

beredskap, eller at kjøretøy får kjøreforbud på grunn av ikke-overholdt frist for EU-kontroll.

Det må inngås en formell avtale med Arendal Kommunes verksted på Solborg for drift og vedlikehold av ØABV s rullende materiell, verkstedet har i tillegg mulighet for å utvide allerede etablert vaktordning ved verkstedet et verksted som er offentlig godkjent for både tunge og lette kjøretøy.

6.7.2 Reservekjøretøy

Blant sårbare forhold med dagens løsning er service og vedlikehold av beredskapsressurser. I dag blir brannbilen ved Moland stasjon brukt som reservebil i slike situasjoner.

7 Tjenester og funksjoner

7.1 Røykdykkertjeneste i ØABV

Å redde liv er brannvesenets primæroppgave i lovverket. I bygningsbrann utgjør brannrøyk den største faren – både for nødstilte og for egne mannskaper. Det er og røyken – ikke flammene som tar flest liv. Brannvesenet må derfor kunne utføre en innsats i tett brannrøyk for å hente ut personer som er fanget i bygningen. Denne risikofylte innsatsen defineres som røykdykking, og er et av de viktigste virkemiddelet brannvesenet besitter både for å kunne redde liv og for å kunne begrense og slokke branner.

I ØABV har alle stasjoner unntatt Froland i dag røykdykkertjeneste. Behovet for røykdykkere i Froland blir i dag ivaretatt av mannskaper fra Arendal eller Åmli. Som drøftet under kapittel 5.9 vil det være en styrke for slagkraften og utholdenheten ved innsatser i Arendal om styrken i Froland hadde blitt tillagt røykdykkerkompetanse, I tillegg må det nevnes at Moland stasjon har røykdykkere. Moland stasjon har en styrke bestående av 10 mann og er ikke å regne som en selvstendig enhet ved en bygningsbrann , og er avhengig av bistand av en annen stasjon for å stille med nødvendig slagkraft og utholdenhet. Det vil derfor være en forsterkning av ØABVs totale slagkraft dersom bemanningen ved Moland stasjon økte. Minimum antall røykdykkere på deltidsbrannstasjon med 20 mannskaper er 8 mann med røykdykkerkapasitet. Erfaringen frem til i dag er at litt i underkant av halve styrken ved deltidsstasjoner møter ved alarm, dette vil da si at det i snitt møter 3 røykdykkere ved alarm. Ett røykdykker lag består av en røykdykkerleder og to røykdykkere. Det må vurderes om antallet røykdykkere ved deltidstasjoner skal økes.

7.2 Disponering av røykdykkerressurser

ØABV har tilgang på en stor styrke av røykdykkere. Likevel kan en ineffektiv disponering av mannskapene føre til at det i en innsats går tom for røykdykkere eller røydykkerutstyr (flaskesett og løse luftflasker). Den operative ledelsen må avveie effekten av en stor offensiv og innledende ressursbruk, mot behovet for å kunne stå i innsats over tid. Dessuten må ubenyttede mannskaper omdisponeres til røykdykkerinnsats for å erstatte mannskaper som må hvile etter anstrengende innsats. ØABVs HMS-prosedyre anbefaler maksimalt 2 varme røykdykkerinnsatser pr. røykdykker. Deretter bør mannskapene tildeles arbeidsoppgaver med mindre varmebelastning.

ØABV har ordinære bistandsavtaler med både Grimstad brannvesen, Setesdalen brannvesen IKS, Vest-Telemark Brannvesen IKS og Kragerø brannvesen. Dette bidrar til å øke brannvesenets utholdenhet og tilgang på friske røykdykkere og utstyr ved de største hendelsene. I tillegg kan mannskaper på frivakt kalles inn og brannmannskaper fra andre brannvesen i Agder rekvireres for ytterligere forsterkning.

7.3 Høydeberedskap

Høydeberedskapen i ØABV er idag en lift som er plassert på Arendal stasjon. Lift er ansett som det beste verktøyet ved arbeid på tak og takflater i høyden, og er et viktig supplement til brannvesenets ressurser. Høydemateriell benyttes også stadig hyppigere i forbindelse med andre hendelser enn brann og evakuering. Brannvesenet har en stor styrke i sin tilstedeværelse 24/7/365, og er derfor en naturlig aktør når politi, kraftselskaper eller andre trenger rask bistand med høydemateriell.

En stigebil kan være raskere i bruk ved livreddende innsats og evakuering av personer fra vinduer, balkonger og tak under brann, men har samtidig mindre kapasitet i selge korgen mht vekt og antall personer. Med tanke på potensialet for livreddende innsats med høydemateriell ved Sørlandet sykehus i Arendal, kunne Arendal således vært utstyrt med en stigebil for rask evakuering fra høyden. Risør som også har en del blokkbebyggelse som er oppført med en større høyde enn beredskapen tilsier, burde også ha høydemateriell for dette formålet. En etablering av høydemateriell i Risør, vil også gi Risør kommune anledning til å kunne oppføre byggverk med mer enn 3 etasjer som i dag er en begrensning. Samtidig vil høydemateriell kunne være avgjørende med tanke på å kunne skape begrensninglinjer i den tette trehusbebyggelsen i Risør. En slik plassering av 2 stk høydeberedskap ville også gitt Tvedestrand god dekning innenfor akseptabel utrykningstid enten fra Arendal, Risør eller begge. Det ville også gi raskere høydebistand ved branner og evt. Pipebranner i hele østregionen ved å ha høydemateriell i Risør i tillegg til en lift/stigebil i Arendal. En lift/stigebil bør derfor innarbeides i framtidig investeringsplan for ØABV. Det finnes også 2 boligblokker/leilighetsbygg i Ovelandsheia og Bliksåsen i Froland som er oppført med inntil 5 etasjer. Behovet for høydemateriell her ivaretas fra Arendal stasjon.

7.4 Tankbiler / vannforsyning og slokkevann

ROS-analysen påpeker flere områder i Østre Agders distrikt som har utfordringer med manglende slokkevann og tankbilberedskap. Utfordringene det er pekt handler om å kunne bringe slokkevann ut på skadestedet i henhold til tidskravet. Dimensjoneringsforskriftens § 5-5 pålegger brannvesenet å bringe med seg tankbil til skadesteder der det er manglende slokkevannsdekning. Forskriftskravet er at tankbil skal være et supplement til førsteinnsatslaget og skal kunne starte utrykning innen 4 minutter på dagtid og 6 minutter om natten jfr. Veiledning til forskrift om organisering og dimensjonering av brannvesen.

- Tvedestrand og Risør: ØABV kan alarmere samtlige mannskaper (full alarm). Støttestyrken medbringer tankbil til førsteinnsats
- Vegårshei og Åmli: Stasjonene har ikke vaktordning, og alarmering ivaretar normalt også nok mannskap til å betjene tankbil i føresteutrykning
- Gjerstad: Stasjonen har i dag ikke tankbil, til tross for at kommunen har områder med dårlig vannforsyning og lite tilgang til slokkevann. Tankbil må derfor prioriteres til Gjerstad kommune i framtidig investeringsplan
- Froland: Stasjonen har ikke tankbil. Dette dekkes i dag fra Åmli (i nord) eller fra Arendal (i sør). Dette vurderes som tilstrekkelig beredskap i Froland
- Moland: Stasjonen har ikke tankbil. Område dekkes av andre stasjoner i ØABV
- Arendal: Stasjonen har tankbil, ved behov kan denne kjøres ut av dagtidsansatte ved beredskapsavdelingen eller faste mannskaper på UMS.
-

Håndtering av brann i brennbar væske stiller krav til slagkraftig skumberedskap. Brannvesenets utstyr og organisering av skumberedskapen er i dag fragmentert og til dels underdimensjonert. Spesielt uhell og ulykker i forbindelse med den omfattende transporten av brannfarlig væske langs vei og jernbane gjennom regionen, vil utfordre denne kapasiteten. ØABV vil kunne håndtere brann i væsker med overflate på inntil 100 m².

7.5 Redningsdykkertjeneste

Beredskap mot drukning (redningsdykkertjeneste) er forankret gjennom bystyre-/kommunestyrevedtak i ØABVs deltakerkommuner i tillegg til Grimstad. Dette med bakgrunn i at det tidligere ikke var redningsdykkerberedskap mellom Kristiansand og Drammen, til tross for at store deler av regionen vår har svært stor aktivitet i skjærgården og på innlandsvann. Det er en kraftig forsterkning av befolkningens sikkerhet når de ferdes og oppholder seg på og ved sjø og vann.

Også ved tilfeller der mennesker har omkommet ved drukning, er denne tjenesten viktig. Det kan gi pårørende mulighet til å begrave og ta farvel med den omkomne, og kan være vesentlig for at folk i nære relasjoner kan få bearbeidet sorgen på en god måte og komme videre i livet.

Redningsdykkerutdannelsen er en meget omfattende og krevende utdanning, som også krever mye regelmessig øvelse for å opprettholde nødvendig godkjenning. ØABV har en avtale med NLA¹⁴ om transport av dykkere ved melding om person i vannet. Det gjør at de får et stort nedslagfelt – også langt ut over ØABVs ansvarsområde.

7.6 Redningsinnsats til sjøs/på havet – (RITS)

Brannberedskap til sjøs er et ansvar som tilligger rederiene – med egne innsatgrupper ombord på skipene. For å sikre profesjonell innsats i slike situasjoner, har Staten v/DSB inngått avtaler med utvalgte brannvesen om bistand ved hendelser på sjøen – såkalt RITS-tjeneste. I vår region er de 3 nærmeste RITS-tjenestene Oslo brann- og redningsetat, Larvik brannvesen og Rogaland brann- og redning. Ved en hendelse på sjøen utenfor ØABVs kystkommuner, vil en eller flere av disse bli varslet via HRS, og fløyet ut til havaristen av Statens redningshelikopter sammen med ferdigpakket utstyr til innsatsen.

ØABV vil som lokalt brannvesen bistå ved forespørsel, men har ingen egen RITS-tjeneste. Det er heller ikke gitt noen signaler fra nasjonale myndigheter om behov for kapasitetsøkning av RITS-tjeneste.

7.7 Tauredningsgruppe – (TRG)

Tauredning for brannvesenet er delt opp i 2 nivåer. Nivå 1 er egensikring for brannvesenets egne mannskaper (fallsikring), mens nivå 2 er redning av av pasient ved hjelp av tausystemer.

Tauredning nivå 1 er et nivå som alle stasjoner i alle brannvesen burde ha, ettersom det handler om egensikring av brannvesenets mannskaper i ulike situasjoner de kommer borti. Derimot er tauredning på nivå 2 en kompleks tjeneste som krever mye regelmessig trening av den enkelte – helst også på fritiden. Dersom manskapene ikke bruker utstyret riktig, kan det få store konsekvenser mtp personsikkerhet. Erfaringer tilsier at det er langt mellom hver brannmann som har en slik egeninteresse i klatring, og som derfor virkelig engasjerer seg i denne tjenesten. Nivå 2 er derfor en tjeneste som nok ikke bør tillegges hver stasjon med alle manskapene der.

Dette kan istedet løses på 2 ulike måter:

1. Brannvesen kan bistå hverandre med å spesialisere seg på ulike tjenester. Eksempel på dette er at Arendal nå er den eneste stasjonen i Aust-Agder som har kjemikaliedykkertjeneste. Grimstad brannvesen har lagt ned sin kjemikaliedykkertjeneste fordi den var for krevende å drifte, og støtter seg nå til Arendal eller Kristiansand ved en hendelse med farlige stoffer. Samtidig har Grimstad valgt å satse mye tid og ressurser på tauredning på nivå 1 og 2. De kan således støtte ØABV med denne tjenesten ved behov. Grimstad må i større grad erkjenne å ha denne kapasiteten, samt oppfordres til samtrening med styrker i ØABV.

¹⁴ NLA = Norsk luftambulanses helikopterbase i Arendal

2. ØABV kan sette sammen en egen tjeneste på tvers av egne stasjoner. Forutsetningen for deltakelse i en slik gruppe må være en egeninteresse for TRG, slik at dette blir som en ekspertgruppe. Denne løsningen vil koste litt mer å drifte enn alternativ 1, men vil gi en raskere respons lokalt i ØABV, ettersom gruppen trolig vil bli bestående av personell fra nesten samtlige stasjoner. Det innebærer at denne/disse personene kan igangsette jobben med å etablere sikringspunkter og lage nødvendig rigg til jobben som skal utføres, i påvente av flere mannskaper fra gruppen.

7.8 Urban redning – (NORSAR)

Urban redning er et begrep som brukes om redning i forbindelse med sammenraste bygg. I Norge er det kun Oslo Brann- og redningsetat (OBRE) som har kompetanse og utstyr til å forestå en slik tjeneste selvstendig. Kombinasjonen av god byggeskikk og stor avstand til avkastninger som skaper kraftige jordskjelv, har gjort at man i Norge nærmest ikke har hatt behov for en slik tjeneste. NORSAR-gruppen fra OBRE har derfor også hatt flere oppdrag i forbindelse med jordskjelv i utlandet enn de har hatt i Norge. Ut fra risikobildet anses det som tilstrekkelig at det kun finnes en nasjonal ressurs for denne tjenesten.

7.9 Jording av jernbanelinjen ved hendelser på jernbanen

Mannskapene ved Arendal brannstasjon er i dag den eneste styrken i Agder som har kompetanse og utstyr til å forestå jording av høyspentlinjen langs jernbanen. Ved en hendelse på Arendalsbanen eller Sørlandsbanen i ØABVs region, kan denne kapasiteten sikre at linjen raskere kan jordes slik at innsats kan iverksettes.

Med transporthjelp av helikopter kan Arendal forestå denne tjenesten i hele Agder. Samtidig bistår Innsatsleder i Kristiansandsregionens brann og redningstjeneste som fast liaison i togledersentralen¹⁵ for hele Agder. Dette er en viktig oppgave, samtidig som det er u hensiktsmessig at alle brannvesen sitter med slik kompetanse. Derfor anses det som en god løsning at de to største største brannvesenene i Agder ivaretar disse funksjonene for hele regionen.

Kompetansemessig vil det kreve at vaktlagene i Arendal regelmessig øver med tildelt utstyr mot «jernbanelinje» på eget øvingsanlegg, samt mot innfesting av utstyr på NLA's helikopter. Omfanget vil uansett neppe bli så stort at det kan regnes som en økonomisk eller kapasitetsmessig belastning.

Bane NOR har også hittil betalt for timeverk som må utbetales ut over ordinær tid for de av våre mannskaper som får opplæring (heltid eller deltid).

7.10 PLIVO

PLIVO er en nasjonal prosedyre som beskriver politiets handlingsplikt, og samfunnets forventninger til øvrige nødetaters innsats ved hendelser med pågående livstruende vold mot uskyldige mennesker. Det er slutt på tiden der brannvesenet avventer bak sikre barrierer til politiet har sikret et skadested. PLIVO-prosedyren bygger på at brann og helse griper inn og stanser pågående livstruende vold om mulig, eller jobber tett på politiet i en sone som er «sikker nok», slik at flest mulig reddes så tidlig som mulig ut fra skadestedet. For å håndtere dette er det viktig at alle i ØABV har god kjennskap til prinsippene i PLIVO-prosedyren, samt forstår og aksepterer konseptet.

¹⁵ Liaison i togledersentralen = Bindeledd mellom togledersentralen

I ØABV har alle innsatsledere, utrykningsledere og heltidsmannskaper gjennomført nettbasert opplæring. For å ivareta de ansatte best mulig, bør samtlige ansatte i beredskapsavdelingen gjennomføre den nettbaserte PLIVO-opplæringen (*de som ikke allerede har gjennomført denne*) som er lagt ut på nett og årlig øvelse.

7.11 Hjertestans

Det er inngått en tverretatlig avtale om at uventet hjertestans på offentlig sted alltid skal trippelvarsles. Dette forplikter også brannvesenet til å respondere på hjertestans i lokalmiljøet når det blir varslet, og sikrer publikum rask, livreddende behandling. For å håndtere denne hendelsen fram til helse overtar, bør det være 4-6 mannskaper. Færre mannskaper vil utfordre utholdenhet i hjerte- lungeredningen og bærekapasiteten, mens for mange mannskaper til stede vil skape et uønsket kaos omkring de berørte i hendelsen. I Arendal, Tvedestrand og Risør håndteres disse oppdragene av vaktlaget, mens det i øvrige kommuner alarmeres full alarm. Det innebærer alarm til 20 mannskaper i Gjerstad, Vegårshei og Åmli, 10 mannskaper i Moland eller 16 mannskaper i Froland. Sett i perspektiv av økonomi (*20 mannskaper x 2 timer 100% overtid*), restberedskap ved melding om brann eller ulykke, er det kanskje ikke optimalt å fortsette dagens praksis. Alarmering som sikrer at 4-6 mannskaper kan ta seg raskt og effektiv frem uten å benytte ressurser til brann- og ulykkes beredskap bør vurderes. For Moland kan det sies at alarmering av 10 mannskaper ikke er mer enn at det kan forsvares. For Gjerstad, Vegårshei og Åmli bør mannskapene deles

i 2 grupper. Dersom det skulle vise seg at slik alarmering ikke gir 4-6 mannskaper, kan 110-sentralen se det i løpet av få sekunder og kan da alarmere neste gruppe. For Froland bør det opprettholdes alarmering av 16 mannskaper basert på historiske utfordringer med å stille tilstrekkelig mannskaper til gitte tider av døgnet. Samtlige stasjoner bør rykke ut til hjertestans med andre kjøretøy enn mannskapsbilen slik at man

1. Kommer raskere fram til stedet
2. Unngår å redusere brannberedskapen i kommunen

Det bør også benyttes en fremskutt enhet med 2-3 mannskaper til førsteinnsats, mens brannbilen kommer etter uten blålys og sirener. Da reduseres risikoen ved å unngå unødvendig utrykningskjøring – samtidig som nødvendig hjelp kommer raskt fram. Brannberedskapen blir også ivaretatt ved at vaktlaget har brannbilen nært tilgjengelig om det skulle hende noe mer.

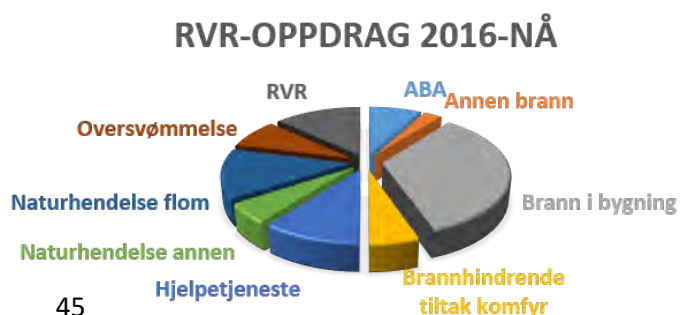
7.12 Restverdireddning – (RVR)

Gjennom RVR samarbeider kommunene og forsikringsnæringen (gjennom «FNH» - Finansnæringens hovedorganisasjon) om å redde mest mulig av restverdiene etter branner, vannlekkasjer eller andre skader.

RVR-tjenesten i Agder er plassert hos Kristiansandsregionen brann og redning IKS på brannstasjonen i Kristiansand. Ved hendelser i ØABVs region blir RVR-ressurs rekvirert fra Kristiansand eller Skien (dekker Gjerstad og Risør kommune). RVR-tjenesten er i beredskap 24 timer i døgnet, hele året, og rekvireres av lokalt brannvesen. Ved tidlig varsling til RVR kan store verdier reddes. Enkeltpersoner, eller vi som brannvesen, vil ikke bli økonomisk belastet ved bruk av RVR-tjenesten, da det er skadelidernes forsikringselskap som belastes for kostnadene.

Av 38 oppdrag i perioden 2016-2017 har ØABV selv håndtert 34 av dem, KBR har håndtert 3, mens Skien har håndtert 1 oppdrag.

Til tross for at ØABV utførte RVR-tjenester på 38 oppdrag i denne perioden, har ikke Brannvesenet noe spesialutstyr til å hjelpe seg med. ØABV kan heller ikke fakturere

FNH for medgåtte tid for brannkonstablene som har utført oppgavene dersom denne innsatsen ikke er forhåndsavtalt med RVR-leder i Kristiansand eller Skien.

Implementering av RVR i ØABV vil ikke utredes i denne analysen da tjenesten er tilfredsstillende som den er.

7.13 Interkommunalt Utvalg mot Akutt forurensing – (IUA)

I medhold av forurensningsloven § 43 omfatter kommunens aksjonsplikt alle utslipp i kommunen, uansett omfang, som ikke håndteres av ansvarlig forurensere. I henhold til forurensningsloven § 47 har kommunene også bistandsplikt til staten dersom det iverksettes statlig aksjon.

Dersom ansvarlig forurensere er ukjent, ikke iverksetter tiltak eller ikke iverksetter tilstrekkelige tiltak, har kommunen plikt til å aksjonere. Kommunen har i utgangspunktet plikt til å sette i verk tiltak mot alle hendelser innen kommunen. Dette gjelder også akutt forurensning som inntreffer utenfor kommunen,

men som medfører skadevirkninger innen kommunen. Plikten til å sette i verk tiltak gjelder bare for tiltak som står i rimelig forhold til skader og ulemper som skal unngås.

IUA Aust-Agder (IUA-AA) består av kommunene i ØABV samarbeidet og Grimstad kommune, og ledes av brannsjefen i ØABV. På Arendal brannstasjon har IUA-AA et stort beredskapslager med utstyr som gjør ØABV i stand til å igangsette innsats når leder IUA ber om dette. ØABV har også noe fremskutt materiell (primært absorberende lenser) lagret på brannstasjonene i ØABV, slik at mindre hendelser kan håndteres effektivt uten først å måtte forestå transport fra Arendal.

IUA-AA har også stabsfasiliteter på Arendal brannstasjon. Disse egner seg godt til å lede større og langvarige aksjoner, men har behov noe oppgraderinger for å være fullt operativt. Deler av disse oppgraderingene – som kartverk, klokke, videokonferanseutstyr til pressekonferanser, osv. bør ordnes snarest mulig slik at stabsfasilitetene er mest mulig klare. Andre oppgraderinger som kartprinter i A2-format, proviant, osv., kan vente til en hendelse inntreffer slik at det ikke blir gammelt og utdatert i påvente av en hendelse.

IUA-AA anses materielt og organisatorisk sett godt forberedt for å kunne takle forventede hendelser. IUA-aksjoner ledes på samme måte som øvrige store hendelser i brannvesenet gjennom ELS-stab. Personellmessige muligheter og begrensninger er nærmere beskrevet under punkt 6.11.6.

7.14 CBRNe – (Innsats mot farlige stoffer)

Innsats mot farlige stoffer er en særskilt krevende tjeneste. Først og fremst kreves det kompetanse, utstyr og regelmessige øvelser, i tillegg til god faglig støtte fra 110-sentralen. Spesialistfunksjonen med kjemikaliedykking er derfor lagt til Arendal. Både Risør stasjon og Grimstad brannvesen hadde tidligere egne kjemikaliedykkere, men begge tjenestene er lagt ned ved begge stasjoner fordi det var for krevende å holde nødvendig kompetanse- og ferdighetsnivå på mindre stasjoner. I dag er derfor alt kjemikalievern-utstyr samlet på Arendal stasjon som i dag server hele ØABV og Grimstad kommune ved ulykker med farlige stoffer. Likevel må det påregnes at lokale stasjoner må respondere og muligens foreta livreddende innsats før aksjonen «fryses» i påvente av spesialistkompetansen.

Alle stasjoner har utrykningstøy med gasstett membran og fullt åndedrettsvern (røykdykkerutstyr). Dette gjør med få unntak mannskapene i stand til å kunne iverksette livreddende innsats på et utendørs skadested med standard bekledning. Ett av unntakene er hendelser med lekkasje av brennbar væske som trekker inn i utrykningstøyet. Dette kan enkelt håndteres ved å trekke en tynn sprutbeskyttelse på utsiden av den ordinære vernebekledningen. Disse draktene beskytter røykdykkeren i en akutfase mot at brennbar væske trekker inn i utrykningstøyet på et skadested.

Tabellen nedenfor viser mengde farlige stoffer som transporteres på vei gjennom ØABVs region hvert år – oppgitt i tonn. (Siste tilgjengelige talldata fra 2012)

Oversikt over type farlig gods klasse på vei 2012														
Type stoff	Veinumner													Total mengde (tonn)
	E-18	41	42	408	410	414	415	416	417	418	420	105,113	515, 71	
Klasse 1	3437	0	129	0	619	0	0	0	0	0	0	0	0	4185
Klasse 2	37727	223	14	0	5119	0	223	115	3	24	61	57	4	43570
Klasse 3	44239	961	1992	2504	9504	153	1114	8250	979	8196	29083	48	1228	108251
Klasse 4.1	4	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	6
Klasse 4.2	23	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	23
Klasse 4.3	59	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	59
Klasse 5.1	366	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	368
Klasse 5.2	16	0	0	0	11	0	0	3	0	0	0	0	0	30
Klasse 6.1	1036	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1036
Klasse 6.2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Klasse 7	788	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	788
Klasse 8	44667	0	46	0	4375	0	0	162	40	102	6	197	30	49625
Klasse 9	15853	0	0	0	1612	0	0	1444	0	0	2	0	0	18911

I tillegg kommer alle farlige stoffer som fraktes på jernbanen:

Oversikt over type farlig gods klasse på jernbane 2012		
Type stoff	Sørlandsbanen	Arendalsbanen
Klasse 1	5004	0
Klasse 2	3009	0
Klasse 3	8	0
Klasse 5.1	0	0
Klasse 6.1	0	0
Klasse 8	27403	0
Klasse 9	9	0

Ikke aktuell Klasse: 4.1, 4.2, 4.3, 5.2, 6.2, 7

De største fareklassene er som følger:

- Klasse 1 Eksplosiver
- Klasse 2 Gass
- Klasse 3 Brennbare væsker
- Klasse 6 Giftige stoffer
- Klasse 8 Etsende stoffer

Tabellen ovenfor viser at det kun fraktes farlige stoffer langs Sørlandsbanen – ikke noe langs Arendalsbanen.

Samtidig viser statistikken at E18 gjennom regionen er tungt belastet med transport av farlige stoffer. Men også strekningene Akland – Risør, Arendal – Osedalen og Fianesvingen – Åmli har betydelige transporter av farlige stoffer.

Transport av farlig gods	
E-18 Nedenes-Brokelandsheia	162392 tonn
R 42 Arendal-Osedalen	4687 tonn
415 og R 41 Fiansvingen-Åmli	2317 tonn
416 Sørlandsporten-Risør	9976 tonn
276-515-71 Øy-Sundebru	1263 tonn
416-417 Ubergsmoen-Sundebru	153 tonn

Oversikten over type stoffer som transporteres på vei viser at den hyppigste risikoen som forekommer i regionen er transport av brennbare væsker

8 Ny teknologi og nye utfordringer

8.1 El-biler

Det har de siste årene skjedd en eksplosjon i antall el-biler på norske veier. I tillegg kommer det stadig flere hybrid-biler og gassdrevne biler på veien. Dette gir brannvesenet nye utfordringer både med tanke på kunnskap og evt. nødvendig utstyr for å kunne håndtere slike hendelser på en optimal måte.

8.2 Bygninger med alternative energikilder

I regionen bygges det et ny videregående skole i Tvedestrand med solcellepaneler på taket. Det reiser nye spørsmål om hvordan brannfolk må forholde seg til dette i en brannsammenheng.

Stadig flere eneboliger bygges også med alternative energiløsninger som også skaper utfordringer for brannvesenet. Man kan ikke lenger utelukkende støtte seg på Agder energi ved behov for å gjøre bygninger strømløse, og mange steder må dette gjøres inne i en røykfylt bygning – av brannvesenets egne mannskaper. Det er derfor viktig Mange boliger eller boligområder oppføres også nå med gass. Slike anlegg blir kartlagt i FAST-databasen, men må også være kjent for lokale innsatsmannskaper i hele ØABV.

8.3 Nytt fengsel

Det bygges også nytt fengsel i Froland. Dette blir et høyrisikoobjekt, fordi man har en kombinasjon av innelåste mennesker, som ikke har tilgang til noen rømningsvei ut i det fri ved tilløp til brann, samtidig som det erfaringsvis er en rekke tilfeller av påtente branner i fengsler. Det positive med at objektet er nytt er at det er oppført etter strenge brannkrav, og sikkerheten skal derfor være godt ivaretatt. Det vil likevel kreve befaringer av lokale mannskaper fra Froland og Arendal, samt utarbeiding av innsatsplaner for objektet. Det vil også være viktig å gjennomføre samtreningsøvelser med lokale kjentmenn i fengselet, og avtale felles prosedyrer.

8.4 Utbygging av flyplass

Gullknapp flyplass i Froland er også under utbygging for fremtidig kommersiell flytrafikk. Det er så langt ikke besluttet hvilken trasé som skal utbygges for ny tilkomstvei fra E-18 til flyplassen. Flyplassen har i henhold til Luftfartsverkets krav gått til innkjøp av egen brannbil for å ivareta sikkerheten på flyplassen i forbindelse med avgang og ankomst av fly. ØABVs mannskaper vil i en prematur oppstartsfase bistå med bemanning av nevnte brannbil ved avgang og ankomst av fly, men flyplassen må raskt foreta ansettelse og opplæring av egne mannskaper til å ivareta flyplass-sikkerheten (Gullknapp står selvsagt for kostnadene knyttet til bruk av rekrutterte mannskaper fra ØABV. Ved en hendelse på flyplassen er likevel disse mannskapene å regne som et industribrannvern som umiddelbart kan igangsette en førsteinnsats mot hendelsen. Så snart nødetatene ankommer, vil ansvaret brann- og redningsrelatert innsats overføres til utrykningsleder / innsatsleder fra ØABV. Der vil derfor være behov for samøvelser for å øke samhandling og gjensidig forståelse så snart stedlig beredskap er på plass på flyplassen.

9 Utfordringer for brannvesenet

9.1 Utnyttelse av hele brannvesenet som beredskapsressurs

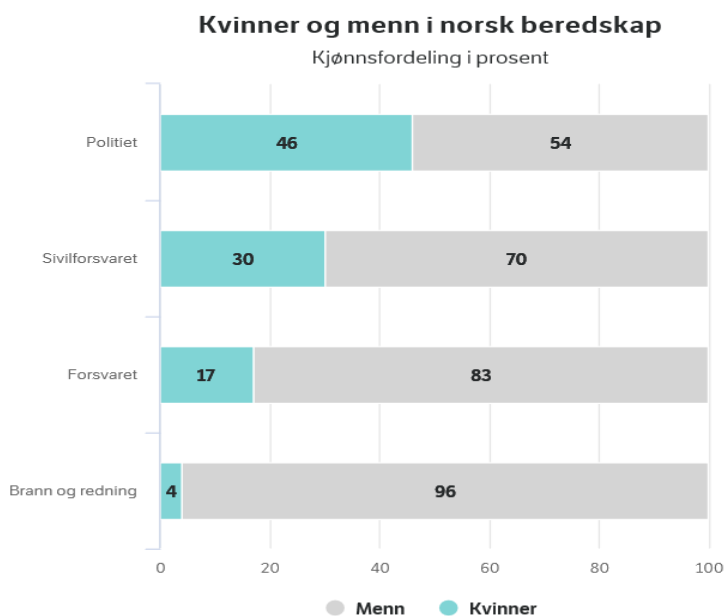
Østre Agder Brannvesen har et potensiale i egne dagtidsansatte på Arendal stasjon. Både feieravdelingen og 110-sentralens dagansatte har flere ansatte med ulike brannfaglig bakgrunn. I tillegg har forebyggende og feier-avdeling flere ansatte som regelmessig gjennomfører pumpeøvelser.

9.2 Kvinner i brannvesenet

Norske brannvesen har ikke lyktes med å rekruttere kvinner inn i yrket på samme måte som Politiet, Sivilforsvaret og Forsvaret. Oversikten nedenfor viser en tydelig skjev kjønnsfordeling innenfor brann- og redning, som også er gjeldende for ØABV.

I ØABV er fordelingen som følger:

- **Forebyggende avdeling:** 33 %
(2 av 6 ansatte er kvinner)
- **Feiertjenesten:** 0 %
(0 av 10 ansatte er kvinner)
- **110-sentralen:** 5 %
(1 av 17 ansatte er kvinner)
- **Beredskapsavdelingen:** 0 %
(0 av 31 heltidsansatte er kvinner)
(2 av 122 deltidsansatte er kvinner)
- **Merkantilt ansatte:** 100 %
(2 av 2 ansatte er kvinner)
- **Ledergruppa:** 0 %
(0 av 6 ledere er kvinner)
- **Totalt ØABV:** 2 %
(7 av 193 ansatte er kvinner)

Kilde: Politidirektoratet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og Forsvaret.

Dette er en trend som er ønskelig å snu. Likevel er det ikke ønskelig å kvotere inn kvinner uten andre kvalifikasjoner enn det å være kvinne i noen avdelinger. ØABV må derfor utarbeide en konkret strategi, og markedsføre seg som en god arbeidsplass også for kvinner for å få flere søkere som er kvalifisert til stillingne som lyses ut. Så vil det være et langsiktig mål å oppnå en bedre kjønnsbalanse blant de ansatte på alle nivå.

9.3 Kulturelt mangfold

Vårt samfunn bærer stadig mer preg av mangfold – både mtp språk og kultur. Bred representativitet vil gi brannvesenet større legitimitet, omdømme og aksept hos lokalbefolkningen. Et bredt sammensatt brannvesen vil også gi flere ressurser å spille på når det gjelder kommunikasjon med befolkningen, både innen forebyggende brannvern, i 110-sentralen og på redningsoppdrag. Brannvesenet nyter idag høy tillit i befolkningen. For at det gode omdømmet skal opprettholdes også i fremtiden, må de ansatte forstå og kommunisere godt med alle lag og miljøer i befolkningen. Det vil i tillegg øke rekrutteringsgrunnlaget betydelig. Rekruttering av personell med et bredere kulturelt mangfold bør derfor også være en del av ovenstående strategi.

Det er en selvfølge i dagens samfunn at brannvesenet skal likebehandle alle – uansett kulturell, religiøs eller etnisk opprinnelse. Det er likevel en reell utfordring med språk i mange folkegrupper. Brannvesenet kommer oftere enn tidligere borti hendelser som inkluderer mennesker som hverken snakker norsk eller engelsk. 110-sentralen har avtale med tolketjenester som garanterer tolk til alle kjente språk innen 2 minutter (pr. telefon). De kan også stille med tolk på stedet innenfor 1 time (de fleste steder i regionen). Denne muligheten må gjøres kjent blant utrykningsledere og innsatsledere i hele ØABV.

9.4 Samfunnets krav til brannvesenet

Det er viktig for ØABV å beholde den høye tiliten som samfunnet viser brannvesenet. Samtidig må også ØABV ta inn over seg at dagens journalister og media generelt har et stort fokus på brannvesenets innsats. Det er derfor viktig for å samordne lederrollen slik at den fremstår enhetlig og lik – uavhengig av hvilke utrykningsledere og innsatsleder som håndterer hendelsene. Dette er et arbeid som er påbegynt under navnet «Operativ ledertrening». Dette blir nærmere beskrevet under [kapittel 10.2](#).

9.5 Interne utfordringer

ROS-analysen tar også opp andre risikoforhold som arbeidsgruppa mener organisasjonen bør ha et forhold til. Scenariobeskrivelser for egen sårbarhet er ikke utført i ROS-analysen. Enkelte av hendelsene vil inntreffe hyppig, mens andre vil en kanskje aldri oppleve.

9.5.1 Ytre forhold som påvirker egen organisasjon (flom, brann, etc)

Uønskede hendelser kan også inntreffe mot ØABVs egne objekter. Senest i 2013 brant brannstasjonen i Froland ned til grunnen med 2 brannbiler, mannskapenes utrykningsbekledning og alt annet utstyr. I etterkant av denne hendelsen, har ØABV sett på løsninger for å få et tidligere varsel om branntilløp på en brannstasjon, men dette arbeidet er ikke slutført. Pr dags dato er situasjonen som følger:

- Moland Varsling av strømbrudd og høy temperatur, men ingen fullgod løsning
- Arendal Fulldekkende brannalarmanlegg. Brannsentralen håndteres av 110-sentralen.
(Arendal er forøvrig den eneste stasjonen i ØABV der mannskaper oppholder seg på stasjonen på nattestid)
- Tvedestrand Ingen varsling
- Risør Varsling
- Gjerstad Ingen varsling
- Vegårshei Ingen varsling
- Åmli Ingen varsling
- Froland Varsling

Restansene på listen ovenfor må snarest mulig lukkes slik at branntilløp på egne brannstasjoner fanges opp så snart som mulig via direkte overføring til 110-sentralen.

Ingen av ØABVs stasjoner er særskilt utsatt for ras, snøskred eller flom eller andre trusler.

9.5.2 Teknisk svikt som strøm eller systemutfall

Ved bortfall av strøm i en kommune, vil også flere momenter ramme ØABV direkte. Det første er det mest opplagte; at strømmen også blir borte på brannstasjonene. Dette har flere konsekvenser.

1. Portene på brannstasjonene kan ikke lenger åpnes med trykknapper eller fjernkontroll. Alternativ løsning er utkobling av portåpner og manuell åpning av portene. Dette tar litt lenger tid, men løser utfordringen.
2. Ladingen på brannbilene bortfaller. I bilene står radio, GPS-utstyr, m.m. står alltid på i bilene. I tillegg står røykdykkerradioer, lykter, gassmålere, IR-kamera, m.m. på konstant lading i bilene. Det medfører at kjøretøyenes batterier ganske raskt tappes ned til bilene til slutt ikke vil starte. Dersom stasjonen ikke har reservekraft, må det innføres lokale rutiner for å sikre at bilene ikke lades ut.
3. Gjerstad stasjon har elektronisk kodelås på stasjonen. Dersom reservebatteriet til det elektriske sluttstykket ikke fungerer, vil mannskapene ikke kunne komme inn på brannstasjonen uten å måtte fremskaffe en nøkkel (som normalt ingen bruker). Dette er en trussel mot responsevnen. Det bør derfor monteres en nøkkelboks på utsiden av brannstasjonen med nøkkel til stasjonen.
4. Dersom strømutfallet varer over lang tid, vil etterhvert mobilnettet, internett og Nøddett også bortfalle. Når dette inntreffer er 110-sentralens mulighet til å oppnå kontakt med lokale mannskaper kraftig redusert. Det må derfor gjøres avtaler om hvordan varsling og kommunikasjon kan opprettholdes ved bortfall av ovennevnte før dette inntreffer. 110-sentralen har gjort avtale med Norsk radiorelélige (NRRL) om bistand ved slike situasjoner. De kan settes opp et lukket, analogt radionett som dekker hele distriktet i løpet av 1 time. Nødvendig utstyr for å få til dette i sentralen er bestilt. Det må også gjøres en kartlegging av hvorvidt analoge radioer finnes på alle stasjonene. Hver enkelt stasjon må ha minst 1 analog radio med programmerte frekvenser til NRRL i tillegg til lokal skogsikringsradiobase. Det sikrer ØABV evne til både varsling og kommunikasjon mellom 110-sentral, innsatsleder og lokal utrykningsleder.?

Det er utarbeidet en nødprosedyre ved bortfall av ekom i ØABV. Denne tar for seg utfordringene beskrevet i punkt. 1, 2 og delvis punkt 4. Prosedyren er vedtatt i HMS-utvalget, men er ikke gjort kjent og implementert i organisasjonen. Dette må gjøres så snart som mulig. Beskrevet kartlegging av analoge radio-kapasitet må gjennomføres og evt. mangler kompenseres med innkjøp. Deretter må samtlige radioer programmeres og testes med sambandsøvelser slik at alle utrykningsledere, innsatsledere og operatører ved 110-sentralen lærer seg å bruke utstyret som tiltenkt. I tillegg må alle stasjonene i ØABV ha egne nødstrømsaggregat som forsyner kritiske kurser. Aggregatenes kapasitet for å kunne drifte nødvendige kurser må utredes for hver enkelt stasjon.

Behov må i samarbeid med den enkelte kommune og tilhørende beredskapsplaner.

9.5.3 Dødsfall eller alvorlig skade i tjeneste

De ansatte i beredskapsavdelingen i ØABV vil med stor sikkerhet komme ut for dødsfall og alvorlige ulykker eller hendelser som kan påvirke den enkeltes mentale helse. Dette kan også innbefatte dødsfall eller alvorlig skade på egne ansatte og kolleger. Også de ansatte i øvrige avdelinger vil i løpet av livet kunne gjøre erfaringer som oppleves så vanskelig at det er vanskelig å skjønne hverdagen som vanlig.

Derfor har ØABV opprettet en egen kollegastøttegruppe – KSO, bestående av representanter fra hver avdeling som de ansatte selv har tillit til. Gruppen har vært gjennom opplæring i regi av SOSCON, og er i gang med å utarbeide retningslinjer og prosedyrer omkring gruppens arbeid. Tanken bak er å ha system og kompetanse til å kunne sørge for at alle ansatte har et tilbud om Defuse¹⁶ og evt. Debrief¹⁷ etter belastende hendelser, eller lignende.

Av og til opplever en nødetat at ansatt slutter fordi den psykiske totalbelastningen har blitt større enn hva de synes er greit å leve med i det daglige. Likevel er det vanskelig å dokumentere i ettertid at vedkommendes behov skyldes gjentatte tøffe belastninger så lenge dette aldri er registrert eller meldt inn

¹⁶ Faktagjennomgang direkte med alle involverte etter en hendelse for å unngå spekulasjoner

¹⁷ Gruppesamtale (brann) om mannskapenes opplevelser og erfaringer – noen dager etter en belastende hendelse

som en yrkesskade. Dette kan enkelt løses ved å etablere et system for å registrere og melde inn hver gang et vaktlag eller en gruppe ansatte blir utsatt for en belastende hendelse. Da har man en dokumentert historikk som kommer den ansatte til gode dersom den totale belastningen til slutt blir for mye, og man har behov for omskolering eller annet.

ØABV bør derfor etablere et system for registrering og innmelding av kollektiv skademelding ved tøffe belastninger. I tillegg må også rutiner og retningslinjer for bruk av KSO ferdigstilles. Deretter må begge gjøres kjent og implementeres i hele organisasjonen.

9.5.4 Fysiske eller psykiske trusler mot egen organisasjon – fra kunder eller andre

Fysiske eller psykiske trusler mot organisasjonen eller enkeltpersoner i ØABV, skal ikke på noen måte aksepteres. For å unngå at slikt blir unnfalende håndtert av enkeltpersoner, bør det etableres en HMS-rutine som pålegger aktuell leder å følge opp at det blir levert en politianmeldelse på forholdet. HMS-rutinen må gjøres kjent og implementeres i hele organisasjonen.

9.5.5 Bemanningskrise / utholdenhet

I normale situasjoner skal ØABV være godt forberedt til å kunne takle langvarige hendelser. Dersom disse inntreffer i sommerferieperioden, eller samtidig med influensaepidempier, eller lignende, kan ØABV likevel oppleve en krise i å bemanne pålagte og nødvendige roller og funksjoner, eller rett og slett skaffe nok mannskaper til å kunne håndtere en akutt hendelse. For å skape størst mulig mostandsevne mot en slik problemstilling, bør ØABV fokusere på kompetansedeling og å gjøre flere ansatte i stand til å kunne fylle flere roller og funksjoner som beskrevet under punkt 7.1. ØABV må også gjennomgå vaksinasjonsrutiner for å se om vi er ivaretatt i forhold til den risikoen vi utsettes for i tjeneste. I tillegg har ØABV gjort gjensidige bistandsavtaler med alle tilstøtende brannvesen om støtte på forespørsel. Dessuten gjennomfører alle brannvesen i Agder felles ELS-øvelser regelmessig for å sikre lik forståelse av rollene. Det skaper samtidig forutsetninger for gjensidig støtte med personell og ledere på tvers av grenser mellom kommuner og brannvesen i Agder. Dette gir ØABV en helt annen utholdenhet enn man kunne klart på egenhånd. Ettersom ELS er en nasjonal standard, kan man også be om bistand fra Sivilforsvaret eller brannvesen i andre deler av Norge.

9.5.6 Korrupsjon / utro tjener

Til tross for krav om politiattest for ansettelse i brannvesenet, er ØABV som alle andre organisasjoner et gjennomsnitt av befolkningen. Også ledere og ansatte i ØABV kan bli utsatt for usømmelige tilbud eller bli fristet til å benytte sin stilling i brannvesenet til å oppnå fordeler man ikke skulle hatt.

Så langt det er mulig bør ØABV etablere rutiner for å unngå at ansatte havner i en posisjon der slike anledninger byr seg. Dette kan f.eks være krav om å aldri sende ut mannskaper alene i situasjoner der brannvesenet tar seg inn i andres bolig, eller på samordnet tilsyn på kveldstid, osv.

9.5.7 Omdømmekrise

Det kan være mange årsaker til at brannvesenet kan havne i en situasjon som kan beskrives som en omdømmekrise. I slike situasjoner er det viktig med avklart og ensartet kommunikasjon. ØABV bør derfor etablere en egen HMS-prosedyre som beskriver dette. Brannsjefen bør da ha en tett dialog med rådmann i Arendal kommune / rådmannsgruppa i ØABV, og være ØABVs eneste talerør utad – uansett nivå og relasjon bak henvendelse / forespørsel.

10 Utvikling av ØABV

10.1 Ledelse og organisering av brannvesenet

En god og effektiv administrativ og operativ ledelse og organisering av brannvesenet er avgjørende for at ressurser disponeres optimalt. Dette både med hensyn til de ansattes arbeidsmiljø og sikkerhet og organisasjonenes yteevne i lys av oppgavene som skal utføres.

Beredskapsanalysen har påpekt ulike mangler i ØABVs beredskap i flere distrikter. Selv med vedtak om nødvendige endringer, vil det ta tid å få alt på plass både med tanke på nytt utstyr og ny kompetanse. Med stor oppgaveportefølje og sannsynlighet for samtidige hendelser, vil brannvesenet i en periode måtte være forberedt på å iverksette innsats, selv om tilgjengelige mannskaper eller ressurser ikke er optimalt. Dette vil kreve god operativ og strategisk ledelse av organisasjonen.

ØABV er ingen topp- eller stabstung organisasjon, og mangelen på stabskraft spesielt for daglig drift er i brannsjefens øyne mangelvare. Spennet av oppgaver, representasjon og deltagelse i en rekke fora, krav til økonomisk og forvaltningsmessig oppfølging og kontroll - samt tilstedeværelse ute i de mange samarbeidskommuner er krevende for en stk stilling. Spesielt analyse og oppfølgende kontroll med løpende drift knyttet til økonomi (budsjett/regnskap) er sentralt. På dette fagfeltet savnes mulighetene for å ha et bedre fokus og bedre systemer for styring. I tillegg er vi ikke dimensjonert for en kapasitet innen informasjonsarbeid og målrettet arbeid mot publikum og media. I et forebyggende perspektiv er vår nye digitale verden enda upløyd mark med et enormt stort nedslagsfelt for å «vekke innbyggere» med ulike former for budskap. En tredje stilling i administrasjonen under brannsjef vil kunne tilføre mye og ikke minst sørge for en deling på en allerede for høy arbeidsmengde som tilligger brannsjefs stilling i dag. Effekten videre i organisasjonen på avdelingsnivå vil blant annet være større muligheter for avlastning og tilstedeværelse ute i organisasjonen, bedre kontroll på innkommende inntekter og utgående kostnader og avlaste avdelingsleders oppgaver.

10.2 Operativ ledertrening

Det er igangsatt et arbeid med operativ ledertrening i ØABV for å styrke kompetansen hos den enkelte utrykningsleder og innsatsleder, samt for å styrke samspillet mellom disse. Ledertreningen vil ta utgangspunkt i innføring av 7-trinnsmodellen i ØABV, som har til hensikt å skape mer systematikk omkring utrykningsleders oppgaver. Forventede effekter av denne ledertreningen er som følger:

- Større trygghet omkring rollen som utrykningsleder / innsatsleder
- Bedre beslutninger som følge av bedre kompetanse omkring beslutningsprosessen
- Mer fokus på «MMI» – Mål med innsats før iverksettelse av tiltak
- Mer fokus på «FMM» – Felles mental modell¹⁸
- Kvalitetssikring av samsvar mellom MMI og iverksatte tiltak
- Mer likhet i hvordan rollene utøves på tvers av vaktlag og stasjoner
- Mer forutsigbarhet og avklarte roller i møtet mellom utrykningsleder / innsatsleder
- Standardisering av innhold i vindusmelding og situasjonsrapportering via samband
- Mer systematikk og bruk av sjekklister for å unngå at viktige momenter glemmes

Operativ ledertrening er i dag under utvikling av engasjerte mannskaper i Arendal. Øvelsesmetodikken vil bli prøvet ut og justert slik at det vil fungere mest mulig optimalt for hele organisasjonen.

¹⁸ FMM - Felles mental modell → Lik situasjonsforståelse 53

10.3 Personlig og faglig utvikling i ØABV

ØABV skal være en organisasjon der det legges til rette for personlig vekst og faglig utvikling for den enkelte. For å lykkes med denne intensjonen er det viktig at det skapes en kultur for utvikling. Hver enkelt skal kunne føle seg trygge på til å «ta nye steg» i trygge rammer hvor man blir utfordret, støttet og oppmuntret.

Når ny Dokumentasjon for brannvesenet er vedtatt i eierkommunene, må det tas en gjennomgang av tjenester og funksjoner ved hver enkelt stasjon. Deretter må det lages en kompetanseplan for hver enkelt av mannskapene. Denne planen kan avvike litt blant mannskapene på samme stasjon, men det vil åpenbart bli ulikheter på kompetanseplanene ved ulike stasjoner. Kompetansen som skal inn i en slik plan vil være en blanding av kurs ved Norges Brannskole / framtidig fagskole og andre kurs fra andre tilbydere.

10.4 Øvelser deltid

Brannvesenets oppgaver har både endret seg og økt kraftig i omfang og variasjon de siste årene. Da ØABV ble opprettet i 2008, hadde deltids-stasjonene i ØABV 6 eller 10 øvelser i året – avhengig om stasjonen hadde røykdykkertjeneste eller ikke. Til tross for at stadig flere oppgaver tillegges brannvesenets mannskaper fra sentrale myndigheter, har det ikke skjedd noe med antall øvelser på deltid. Riktignok har Gjerstad stasjon økt sine øvelser fra 6 til 10, men det er nettopp i forbindelse med etablering av røykdykkertjeneste ved stasjonen. I forbindelse med at flere nye tjenester anbefales til flere stasjoner i beredskapsanalysen, bør behovet for øvelser gjennomgås på nytt. Dersom kommunene vedtar ny dokumentasjon av brannvesenet med økte funksjoner og tjenester ved flere stasjoner, vil også økte kostnader til flere øvelser være en nødvendig del av denne beslutningen.

I tillegg må ØABV revidere antall øvelser årlig og komme med en anbefaling på økt øvingsmengde, hva som skal øves årlig og kostnadene knyttes.

10.5 Innsatsplaner

En av de mest begrensende ressursene i en akutt situasjon er tid. Som et tidsbesparende og forberedende tiltak, kan anvendelsen av ulike forhåndsproduserte innsatsplaner fungere som god beslutningsstøtte. Innsatsplaner trekker essensen ut av det totale planverket og gjør det tilgjengelig og praktisk anvendbart for operative ledere under press.

En meget viktig forutsetning for at tiltakskort/innsatsplaner skal fungere etter hensikten er at disse er øvet og kjent av mannskaper ved tilhørende stasjon (heltid/deltid). Innsatsplanen skal være en tilleggsstøtte til en kompetanse som må finnes fra før, og ikke en erstatning for denne. ØABV har i dag en del innsatsplaner, men det har fremkommet gjennom analysen at det gjenstår noe arbeid med utarbeidelse av innsatsplaner og områdeplaner.

Mobile plattformer (nettbrett) har kapasitet og brukervennlighet til å kunne være et godt verktøy for operative ledere i felt. Alle brannbiler i ØABV er utstyrt med nettbrett med integrert 4G. Det er derfor mulig å lagre alle innsatsplaner og områdeplaner lokale på hvert brett. I tillegg kan 110-sentralen bistå med å sende over aktuelt planverk underveis til stedet.

10.6 Ekstern kursvirksomhet i ØABV

ØABVs eksterne kursvirksomhet har i mange år vært en utfordring. Til tross for at mange ildsjeler har bidratt tungt med å gjennomføre eksterne kurs og øvelser, har brannvesenet aldri hatt tilstrekkelig kapasitet til å administrere dette på en god nok måte. Flere har hatt ansvaret for kursvirksomheten i ulike perioder, men alltid som en tilleggsoppgave til egen stilling.

Brannvesenet har en unik posisjon i samfunnet som troverdig fagkompetanse innenfor brannvern. Denne posisjonen må utnyttes til det beste for samfunnet. Ved å jobbe mer systematisk med opplæring og øvelser, kan brannvesenet spre kunnskaper, ferdigheter og skape holdninger hos ansatte i risikoutsatte

institusjoner, m.m. All erfaring tilsier at deltakerne også tar med seg ny kunnskap og holdninger hjem til egen husholdning. Med mer kunnskap og bedre holdninger blant innbyggerne i ØABVs kommuner vet man at det blir færre uønskede hendelser som brannvesenet må håndtere.

Det er i gangsett en nærmere utredning av ØABVs kursvirksomhet. Utredningen skal legges fram for brannsjefen med en anbefaling om kursportefølje, priskonsept, lokaliteter, utstyr, og gjennomføringskonsept. Hensikten er å finne fram til et enhetlig konsept som ØABV kan tilby bedrifter, institusjoner og private i eierkommunene uten å belaste egne ansatte mer enn nødvendig.

For å lykkes med dette, er det viktig at utadrettet kurs- og øvelsesvirksomhet anerkjennes internt som et effektivt forebyggende virkemiddel. Det betyr likevel ikke at beredskapspersonell ikke har en rolle i dette arbeidet. Stor operative erfaring er nettopp med å skape den posisjonen har i dette markedet. Derfor er det også viktig at det skapes anerkjennelse for at ekstern kurs- og øvelsesvirksomhet er en viktig oppgave fra brannvesenet der beredskapspersonell også bør bidra – enten i arbeidstiden eller på fritiden etter egen avtale.

Etter at utredningen er gjennomført, vil det kreve mye tid å utarbeide undervisningsmateriell og opplegg, slik at ØABV utad fremstår som ensartet og profesjonelle. I tillegg bør det utarbeides en profilering på facebook, i medier og eierkommuners internsider for å markedsføre disse tjenestene. I tillegg til at brannvesenet på denne måten vil nå ut til mange mennesker, vil det kunne finansiere en 100 % stilling til å administrere og koordinere denne tjenesten for ØABV. Kapasiteten, kontinuiteten og profesjonaliteten dette innebærer skaper store muligheter for utadrettet kurs, informasjon- og øvelsesvirksomhet.

Det bør derfor opprettes en 2 årig prosjektstilling, for å se om dette kan fungere som beskrevet.

10.7 Øvingsområde

ØABV har et øvelsesområde på Arendal brannstasjon som er meget godt egnet til å øve på ulike innsatser basert på røykdykking, bruk av lift i innsats, slokketeknikk med strålerør, rapellering, jording av jernbanelinjen, bruk av skum, pumpeøvelser med god vannforsyning fra egen hydrant, frigjøringsøvelser, m.m. Området er også tilrettelagt med oljeutskiller i bakken for å sikre miljøet mot forurensing fra øvingsområdet. Anlegget driftes med propan som nesten er fritt for miljøforurensing i brannsammenheng. Dette er også en viktig forutsetning ettersom E18 er nærmeste nabo til anlegget. Kraftig røyk fra anlegget, sammen med ugunstig vindretning vil kunne være til hinder for trafikken, og er en faktor må hensyntas i gjennomføring av øvelser.

I tillegg til å være et lokalt øvingsområde, er det ønskelig at anlegget kan benyttes av hele organisasjonen, og som øvingscenter til bruk ved regionale kurs (grunnkurs eller utrykningslederkurs for deltid) i regi av Norges Brannskole. ØABV er dessuten positivt innstilt til å skape et beredskapscenter for andre brannvesen og for alle nødetatene. Det virker særdeles formålstjenelig å etablere et felles senter, da et av suksesskriteriene for vellykket samhandling mellom nødetatene er å øve og trene i sammen. I dag øver Sivilforsvaret på samme område, ettersom de er samlokalisert i samme bygg. Også politiet i Arendal øver hele østregionen på samme område fordi det fremstår som godt skjermet for innsyn.

NOU 2012: 8 Ny utdanning for nye utfordringer, påpeker også behovet for evaluering og læring fra hendelser, og konkluderer med at grunnen til at dette i liten grad gjøres i dag, er manglende kompetanse hos brann- og redningsetatene på dette området. Erkjennelsen av at evnen til organisatorisk læring bør forbedres har ført til at det nå legges frem et forslag til endring av brann- og eksplosjonsvernlovgivningen. Endringsforslaget går ut på å pålegge kommunene en plikt til å evaluere etter hendelser. En slik lovforankring vil understreke viktigheten av dette arbeidet, men vil i seg selv ikke gjøre noe med kapasitet, kompetanse eller kultur. ØABV har i dag ikke noe verktøy eller ensartet system for dette, og gjennomfører sporadisk evaluering etter hendelser. Dette er mest basert på enkeltpersoners initiativ – ikke på krav og retningslinjer. ØABV må etablere et system for evaluering og erfaringslæring og implementere dette i hele organisasjonen som et oplagt og viktig oppgave.

10.5 Praksisbrannvesen for ny fagskole

Stortinget har besluttet at det skal opprettes en ny fagskole for utdanning av personell til brann- og redningstjenesten i Norge. Skolen er lagt til Tjeldsund i Harstad kommune – der Norges brannskole holder til i dag. Fagskolen vil ha en varighet på 2 år – 4 semester, og har en forventet oppstart tidligst fra høsten 2020.

Fra første kull uteksamineres tidligst våren 2022, vil det være krav til fagskole brann for all rekruttering av personell til beredskapsavdelingen, forebyggende avdeling og 110-sentralen. Feiertjenesten er så langt ikke en del av opplæringsløpet i fagskolen.

Elevkullene ved fagskolen skal tilbringe det 3. semesteret i et såkalt praksisbrannvesen som er tilknyttet fagskolen. Det er en uttalt målsetting fra ØABV å bli praksisbrannvesen for den nye fagskolen. Kriteriene for å bli praksisbrannvesen er som følger:

- Minimum 5 ansatte i forebyggende avdeling
- 110-sentral med minimum 3-manns bemanning når elevene er til stede
- Godkjent kursarrangør for utrykningskurs – kode 160
- Minimum 1 kasernert vaktlag

For å kunne bli et praksisbrannvesen, stilles det også krav til at brannvesenet forplikter seg til å ta imot minst 4 elever hvert halvår slik at det skapes et studentmiljø for elevene.

I løpet av dette halvåret skal hver av elevene gjennomføre:

- Praksis i forebyggende avdeling (3 uker)
- Praksis i 110-sentralen (3 uker)
- Utrykningskurs for ervervelse av førerkortkode 160 (3 uker)
- Praksis i beredskapsavdelingen (26 uker)

I tillegg vil 3 uker av semesteret gå med til ervervelse av førerkort klasse C hos en kjøreskole ØABV gjør avtale med, evt besørger selv om som selvstendig utdanningssituasjon for denne type sertifisering.

For ØABV vil dette bety en generell kompetanseheving for alle som involverer seg med instruktøroppgaver. Det vil sette ØABV på kartet nasjonalt, og vil være en god mulighet til å markedsføre seg som en god og interessant framtidig arbeidsplass. Det vil også gi brannvesenet god tilgang til godt skolerte sommervikarer i beredskapsavdelingen. I tillegg vil mottak av fire elever generere en 50 % stilling til å følge opp elevene som er i praksis. Denne stillingen avlønnes av fagskolen.

SLUTT